

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 338

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

22 grudnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1239/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie dostosowania ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz współczynników korygujących stosowanych w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur..... 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1240/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2010 r..... 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1241/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 452/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1242/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009..... 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1243/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej produkowanych przez Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. 22

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1244/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾..... 35

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1245/2010 z dnia 21 grudnia 2010 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na 2011 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego.... 37

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1246/2010 z dnia 21 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 40

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1247/2010 z dnia 21 grudnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 42

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2010/92/UE z dnia 21 grudnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej bromukonazolu jako substancji czynnej ⁽²⁾ 44

DECYZJE

2010/795/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady 47

2010/796/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPOL COPPS/1/2010 z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) 49

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2010/797/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2010 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany dodatków 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do umowy 50

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii

⁽²⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1239/2010

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie dostosowania ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz współczynników korygujących stosowanych w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 63, 64, 65 i 82 oraz załączniki VII, XI i XIII wyżej wymienionego regulaminu, a także art. 20 ust. 1, art. 64, 92 i 132 warunków zatrudnienia innych pracowników,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, że w celu zagwarantowania, by siła nabywczą uposażeń urzędników i innych pracowników Unii zmieniała się równoległe z siłą nabywczą uposażeń urzędników krajowych w państwach członkowskich, należy dokonać dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w ramach corocznego przeglądu w 2010 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. w art. 63 akapit drugi regulaminu pracowniczego datę „1 lipca 2009 r.” zastępuje się datą „1 lipca 2010 r.”.

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych zawartą w art. 66 regulaminu pracowniczego, mającą zastosowanie do obliczania wynagrodzeń i emerytur, zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2010	STOPIEŃ				
GRUPA ZASZ.	1	2	3	4	5
16	16 919,04	17 630,00	18 370,84		
15	14 953,61	15 581,98	16 236,75	16 688,49	16 919,04
14	13 216,49	13 771,87	14 350,58	14 749,83	14 953,61
13	11 681,17	12 172,03	12 683,51	13 036,39	13 216,49
12	10 324,20	10 758,04	11 210,11	11 521,99	11 681,17
11	9 124,87	9 508,31	9 907,86	10 183,52	10 324,20
10	8 064,86	8 403,76	8 756,90	9 000,53	9 124,87
9	7 127,99	7 427,52	7 739,63	7 954,96	8 064,86
8	6 299,95	6 564,69	6 840,54	7 030,86	7 127,99
7	5 568,11	5 802,09	6 045,90	6 214,10	6 299,95
6	4 921,28	5 128,07	5 343,56	5 492,23	5 568,11
5	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

1.7.2010	STOPIEŃ				
GRUPA ZASZ.	1	2	3	4	5
4	3 844,31	4 005,85	4 174,18	4 290,31	4 349,59
3	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
2	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
1	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02

Artykuł 3

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego są zgodne z kolumną 2 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie, na mocy art. 17 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, do transferów dokonywanych przez urzędników i innych pracowników są zgodne z kolumną 3 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego są zgodne z kolumną 4 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 16 maja 2010 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego są zgodne z kolumną 5 poniższej tabeli. Roczne dostosowanie dla tych miejsc zatrudnienia wchodzi w życie z dniem 16 maja 2010 r.

1	2	3	4	5
Państwo/Miejsce	Wynagrodzenie 1.7.2010	Transfer 1.1.2011	Emerytura 1.7.2010	Wynagrodzenie 16.5.2010
Bułgaria	62,7	59,3	100,0	
Rep. Czeska	84,2	77,5	100,0	
Dania	134,1	130,5	130,5	
Niemcy	94,8	96,5	100,0	
Bonn	94,7			
Karlsruhe	92,1			
Monachium	103,7			
Estonia	75,6	76,6	100,0	
Irlandia	109,1	103,9	103,9	
Grecja	94,8	94,3	100,0	
Hiszpania	97,7	91,0	100,0	
Francja	116,1	107,6	107,6	
Włochy	106,6	102,3	102,3	
Varese	92,3			
Cypr	83,7	86,7	100,0	
Łotwa	74,3	69,4	100,0	
Litwa	72,5	68,8	100,0	
Węgry	79,2	68,6	100,0	
Malta	82,2	84,8	100,0	
Niderlandy	104,1	98,0	100,0	
Austria	106,2	105,1	105,1	

1	2	3	4	5
Państwo/Miejsce	Wynagrodzenie 1.7.2010	Transfer 1.1.2011	Emerytura 1.7.2010	Wynagrodzenie 16.5.2010
Polska	77,1	68,1	100,0	69,5
Portugalia	85,0	85,1	100,0	
Rumunia		59,1	100,0	
Słowenia	89,6	84,4	100,0	
Słowacja	80,0	75,4	100,0	
Finlandia	119,4	112,4	112,4	134,4
Szwecja	118,6	112,6	112,6	
Zjedn. Królestwo		108,4	108,4	
Culham	104,5			

Artykuł 4

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dodatku z tytułu urlopu rodzicielskiego, o którym mowa w art. 42a akapit drugi i trzeci regulaminu pracowniczego, ustala się na 911,73 EUR, a w przypadku rodziców samotnie wychowujących dziecko – na 1 215,63 EUR.

Artykuł 5

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. podstawową kwotę dodatku na gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 1 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 170,52 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 372,61 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 252,81 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na 91,02 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. minimalną kwotę dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 69 regulaminu pracowniczego i w art. 4 ust. 1 akapit drugi załącznika VII do wspomnianego regulaminu, ustala się na 505,39 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 134 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na 363,31 EUR.

Artykuł 6

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. dodatek za przebyte kilometry, o którym mowa w art. 8 ust. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, dostosowuje się w następujący sposób:

0 EUR/kilometr za odcinek od 0 do 200 km
0,3790 EUR/kilometr za odcinek 201 do 1 000 km
od

0,6316 EUR/kilometr za odcinek 1 001 do 2 000 km
od

0,3790 EUR/kilometr za odcinek 2 001 do 3 000 km
od

0,1262 EUR/kilometr za odcinek 3 001 do 4 000 km
od

0,0609 EUR/kilometr za odcinek 4 001 do 10 000 km
od

0 EUR/kilometr za odcinek 10 000 km.
powyżej

Do dodatku za przebyte kilometry dodaje się niżej podaną dodatkową zryczałtowaną kwotę:

— 189,48 EUR, jeżeli odległość kolejną między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia zawiera się w przedziale 725–1 450 km;

— 378,93 EUR, jeżeli odległość kolejną między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia jest większa niż 1 450 km.

Artykuł 7

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. kwotę dziennej diety, o której mowa w art. 10 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ustala się na:

— 39,17 EUR dla urzędnika mającego prawo do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe,

— 31,58 EUR dla urzędnika niemającego prawa do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 8

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dolną granicę dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na:

— 1 114,99 EUR dla pracownika mającego prawo do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe,

— 662,97 EUR dla pracownika niemającego prawa do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 9

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 28a ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na 1 337,19 EUR, górną granicę na 2 674,39 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. standardową kwotę zasiłku, o której mowa w art. 28a ust. 7, ustala się na 1 215,63 EUR.

Artykuł 10

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 93 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

GRUPA FUNKCYJNA	1.7.2010	STOPIEŃ						
	GRUPA ZASZ.	1	2	3	4	5	6	7
IV	18	5 832,42	5 953,71	6 077,52	6 203,91	6 332,92	6 464,62	6 599,06
	17	5 154,85	5 262,04	5 371,47	5 483,18	5 597,20	5 713,60	5 832,42
	16	4 555,99	4 650,73	4 747,45	4 846,17	4 946,95	5 049,83	5 154,85
	15	4 026,70	4 110,44	4 195,92	4 283,18	4 372,25	4 463,17	4 555,99
	14	3 558,90	3 632,91	3 708,46	3 785,58	3 864,31	3 944,67	4 026,70
	13	3 145,45	3 210,86	3 277,63	3 345,80	3 415,37	3 486,40	3 558,90
III	12	4 026,63	4 110,36	4 195,84	4 283,09	4 372,15	4 463,07	4 555,88
	11	3 558,86	3 632,87	3 708,41	3 785,53	3 864,25	3 944,60	4 026,63
	10	3 145,43	3 210,84	3 277,61	3 345,77	3 415,34	3 486,36	3 558,86
	9	2 780,03	2 837,84	2 896,86	2 957,09	3 018,59	3 081,36	3 145,43
	8	2 457,08	2 508,17	2 560,33	2 613,57	2 667,92	2 723,40	2 780,03
II	7	2 779,98	2 837,80	2 896,82	2 957,07	3 018,58	3 081,36	3 145,45
	6	2 456,97	2 508,07	2 560,24	2 613,49	2 667,84	2 723,33	2 779,98
	5	2 171,49	2 216,65	2 262,76	2 309,82	2 357,86	2 406,91	2 456,97
	4	1 919,18	1 959,10	1 999,84	2 041,44	2 083,90	2 127,24	2 171,49
I	3	2 364,28	2 413,35	2 463,43	2 514,56	2 566,74	2 620,01	2 674,39
	2	2 090,12	2 133,50	2 177,78	2 222,98	2 269,11	2 316,21	2 364,28
	1	1 847,76	1 886,11	1 925,25	1 965,21	2 005,99	2 047,63	2 090,12

Artykuł 11

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dolną granicę dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 94 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na:

- 838,66 EUR dla pracownika mającego prawo do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe,
- 497,22 EUR dla pracownika niemającego prawa do pobierania dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 12

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 96 ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na 1 002,90 EUR, górną granicę na 2 005,78 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. standardową kwotę zasiłku, o której mowa w art. 96 ust. 7, ustala się na 911,73 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 136 warunków zatrudnienia innych pracowników, ustala się na 882,33 EUR, a górną granicę na 2 076,07 EUR.

Artykuł 13

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. dodatki za pracę zmianową, przewidziane w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 ⁽¹⁾, ustala się na 382,17 EUR, 576,84 EUR, 630,69 EUR i 859,84 EUR.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 z dnia 9 lutego 1976 r. określające kategorie urzędników uprawnionych do pobierania dodatków za pracę zmianową oraz stawki i warunki ich przyznawania (Dz.U. L 38 z 13.2.1976, s. 1).

Artykuł 14

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. w odniesieniu do kwot wymienionych w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 ⁽¹⁾ stosuje się współczynnik w wysokości 5,516766.

Artykuł 15

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. tabelę zamieszczoną w art. 8 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2010	STOPIEŃ							
GRUPA ZASZ.	1	2	3	4	5	6	7	8
16	16 919,04	17 630,00	18 370,84	18 370,84	18 370,84	18 370,84		
15	14 953,61	15 581,98	16 236,75	16 688,49	16 919,04	17 630,00		
14	13 216,49	13 771,87	14 350,58	14 749,83	14 953,61	15 581,98	16 236,75	16 919,04
13	11 681,17	12 172,03	12 683,51	13 036,39	13 216,49			
12	10 324,20	10 758,04	11 210,11	11 521,99	11 681,17	12 172,03	12 683,51	13 216,49
11	9 124,87	9 508,31	9 907,86	10 183,52	10 324,20	10 758,04	11 210,11	11 681,17
10	8 064,86	8 403,76	8 756,90	9 000,53	9 124,87	9 508,31	9 907,86	10 324,20
9	7 127,99	7 427,52	7 739,63	7 954,96	8 064,86			
8	6 299,95	6 564,69	6 840,54	7 030,86	7 127,99	7 427,52	7 739,63	8 064,86
7	5 568,11	5 802,09	6 045,90	6 214,10	6 299,95	6 564,69	6 840,54	7 127,99
6	4 921,28	5 128,07	5 343,56	5 492,23	5 568,11	5 802,09	6 045,90	6 299,95
5	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28	5 128,07	5 343,56	5 568,11
4	3 844,31	4 005,85	4 174,18	4 290,31	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 921,28
3	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31	4 005,85	4 174,18	4 349,59
2	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 844,31
1	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02			

Artykuł 16

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. na potrzeby stosowania art. 18 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego kwotę stałego dodatku wymienioną w dawnym art. 4a załącznika VII do regulaminu pracowniczego obowiązującego przed dniem 1 maja 2004 r. ustala się na:

- 131,84 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do grupy zaszeregowania C4 lub C5,
- 202,14 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do grupy zaszeregowania C1, C2 lub C3.

Artykuł 17

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 133 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 8).

Grupa zaszeregowania	1	2	3	4	5	6	7
Podstawa wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze godzin	1 680,76	1 958,08	2 122,97	2 301,75	2 495,58	2 705,73	2 933,59
Grupa zaszeregowania	8	9	10	11	12	13	14
Podstawa wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze godzin	3 180,63	3 448,48	3 738,88	4 053,72	4 395,09	4 765,20	5 166,49
Grupa zaszeregowania	15	16	17	18	19		
Podstawa wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze godzin	5 601,56	6 073,28	6 584,71	7 139,21	7 740,41		

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1240/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2010 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 83a oraz załącznik XII do tego regulaminu,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 13 załącznika XII do regulaminu pracowniczego Eurostat przedstawił w dniu 1 września 2010 r. sprawozdanie w sprawie oszacowania aktuarialnego systemu emerytalno-rentowego na 2010 r., w którym zaktualizowane zostały parametry określone w wyżej

wymienionym załączniku. Z oszacowania tego wynika, że stawka składki niezbędna dla utrzymania równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego wynosi 11,6 % wynagrodzenia podstawowego.

- (2) W celu zapewnienia równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich należy zatem dokonać dostosowania poziomu składki do poziomu 11,6 % wynagrodzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. stawka składki, o której mowa w art. 83 ust. 2 regulaminu pracowniczego, wynosi 11,6 %.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1241/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 452/2007 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antidumpingowych i antysubsydyjnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antidumpingowego dotyczącego przywozu desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Ukrainy („pierwsze dochodzenie”) Rada wprowadziła środki antidumpingowe rozporządzeniem (WE) nr 452/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r.⁽²⁾ Rozporządzenie to weszło w życie dnia 27 kwietnia 2007 r.
- (2) Przypomina się, że stawka ostatecznego cła antidumpingowego nałóżonego na deski do prasowania produkowane przez chińskiego producenta eksportującego Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. („Since Hardware”) wynosiła 0 %, podczas gdy w stosunku do pozostałych chińskich producentów eksportujących wynosiła od 18,1 % do 38,1 %. W wyniku późniejszego przeglądu okresowego powyższe stawki cła zostały podniesione do 42,3 % na podstawie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 270/2010 z dnia 29 marca 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 452/2007⁽³⁾.

2. Wszczęcie nowego postępowania

- (3) W dniu 2 października 2009 r. Komisja poinformowała w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) o wszczęciu dochodzenia antidumpingowego – zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr

1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe”) – dotyczącego przywozu do Unii desek do prasowania pochodzących z ChRL, ograniczonego do przedsiębiorstwa Since Hardware. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała również o wszczęciu przeglądu na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1515/2001 w celu zezwolenia na niezbędne zmiany rozporządzenia (WE) nr 452/2007 w świetle sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO zatytułowanego „Meksyk – ostateczne środki antidumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu” (Mexico – Definitive Anti-dumping Measures on Beef and Rice) (AB-2005-6)⁽⁶⁾. Sprawozdanie to stanowi w pkt 305 i 306, że producent eksportujący, co do którego w trakcie dochodzenia pierwotnego stwierdzono, że nie stosuje dumpingu, musi zostać wykluczony z zakresu ostatecznego środka nałożonego w wyniku takiego dochodzenia i nie może zostać poddany przeglądowi administracyjnemu ani przeglądowi ze względu na zmienne okoliczności.

3. Wyłączenie Since Hardware z ostatecznego środka antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 452/2007

- (4) Przedsiębiorstwo Since Hardware powinno zostać wyłączone z ostatecznego środka antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 452/2007, by Since Hardware nie zostało objęte równocześnie dwoma postępowaniami antidumpingowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 452/2007 wprowadza się następujące zmiany:

W art. 1 ust. 2, w tabeli, skreśla się pozycję dotyczącą Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd., a pozycję „Wszystkie inne przedsiębiorstwa” zastępuje się pozycją „Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (z wyjątkiem Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd., Guangzhou – dodatkowy kod TARIC A784)”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 237 z 2.10.2009, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽⁶⁾ WT/DS295/AB/R z dnia 29 listopada 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

J. SCHAUVLIEGE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1242/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****w sprawie nałożenia ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 2 i 5,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1312/98 z dnia 24 czerwca 1998 r. ⁽²⁾, w wyniku dochodzenia antidumpingowego („dochodzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe („środki pierwotne”) na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii. Na przywóz jednego indyjskiego producenta eksportującego nałożono cło na poziomie 53 %, a na pozostały przywóz z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”) – na poziomie 82 %.

- (2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („poprzedni przegląd wygaśnięcia”), rozporządzeniem Rady (WE) nr 1736/2004 z dnia 4 października 2004 r. nakładającym ostateczne cło antidumpingowe na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii ⁽³⁾, utrzymano te środki.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego został złożony w dniu 4 maja 2009 r. przez Komitet Łącznikowy zrzeszenia unijnych producentów wyrobów powroźniczych i sieci – Eurocord (EU Twine, Cordage

and Netting Industries) w imieniu producentów unijnych reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 50 %, unijnej produkcji lin z włókien syntetycznych.

- (4) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (5) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu, i ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym w dniu 7 października 2009 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3. Dochodzenie**3.1. Okres objęty dochodzeniem**

- (6) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca ODP („okres badany”).

3.2. Strony, których dotyczy niniejsze dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia znanych producentów unijnych, eksporterów i producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, importerów oraz znane zainteresowane stowarzyszenia użytkowników.
- (8) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 26.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 8.10.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 240 z 7.10.2009, s. 6.

4. Kontrola wyrywkowa

- (9) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych i producentów eksportujących w Indiach za właściwe uznano zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrywkową. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczne są kontrole wyrywkowe, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Łącznie zgłosiło się pięciu producentów indyjskich, w tym dwóch należących do tej samej grupy, którzy przedstawili wymagane informacje w terminie i zadeklarowali, że chcą zostać włączeni do próby. W ciągu ODP cztery z tych pięciu przedsiębiorstw prowadziły produkcję i dokonywały wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Piąte przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w ODP. Wszystkie pięć przedsiębiorstw uznano za przedsiębiorstwa współpracujące i uwzględniono je w próbie. Stopnia współpracy ze strony Indii, tj. odsetka wywozu do Unii przez indyjskie przedsiębiorstwa współpracujące w stosunku do całości indyjskiego wywozu do Unii, nie można było określić, ponieważ wielkość łącznego wywozu do Unii w ciągu ODP zgłoszona przez pięć współpracujących przedsiębiorstw znacznie przekraczała wielkość zarejestrowaną przez Eurostat dla całości wywozu z Indii, z powodów wymienionych w motywach 21-23.
- (11) Doboru próby dokonano w porozumieniu z władzami indyjskimi, włączając do niej wymienione cztery przedsiębiorstwa, które zgłosiły sprzedaż eksportową na rynek unijny. Dwa z tych czterech włączonych do próby przedsiębiorstw były ze sobą powiązane. Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym współpracował tylko jeden producent eksportujący, na którego aktualnie nałożono indywidualne cło antydumpingowe. Należy także przypomnieć, że w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia nie współpracował żaden z indyjskich producentów eksportujących, w związku z czym ustalenia, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, zostały oparte na dostępnych faktach.
- (12) Osiemnastu producentów unijnych (wszystkich piętnastu skarżących i trzech dodatkowych producentów, na których łącznie przypada 78 % ogółu produkcji unijnej) przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących producentów unijnych Komisja dokonała doboru próby, włączając do niej pięciu unijnych producentów reprezentujących około 40 % przemysłu unijnego w myśl definicji zamieszczonej w motywie 40 oraz około połowy sprzedaży dokonywanej przez wszystkich współpracujących producentów unijnych dla niepowiązanych klientów w UE. Próbę wybrano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i struktury geograficznej producentów w Unii, jaką można było zbadać w dostępnym

czasie. Jeden z pięciu objętych próbą producentów unijnych podjął działalność w okresie badanym, w związku z czym danych dotyczących tej działalności nie wykorzystano w analizie tendencji w zakresie wskaźników szkody, tak by uniknąć zniekształcenia tych tendencji. Niezależnie od tego, dane pochodzące od pozostałych czterech objętych próbą producentów unijnych, wykorzystane do analizy tendencji, były reprezentatywne.

- (13) Komisja przesłała kwestionariusze do pięciu objętych próbą producentów unijnych, a także do czterech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących.
- (14) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od wszystkich pięciu producentów unijnych wybranych do próby. Z czterech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących jeden zaprzestał współpracy, zaś pozostali trzej (w tym dwóch powiązanych) udzielili odpowiedzi w wymaganym terminie. W związku z tym ostatecznie próba indyjskich producentów eksportujących obejmowała powyższe trzy indyjskie przedsiębiorstwa, które udzieliły odpowiedzi na pytania w kwestionariuszu.

5. Weryfikacja otrzymanych informacji

- (15) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

5.1. Producenci eksportujący w Indiach

- Axiom Imex International Ltd., Boisar,
- Tufropes Private Limited, Silvassa,
- India Nets, Indore;

5.2. Producenci unijni

- Cordoaria Oliveira SÁ (Portugalia),
- Eurorope SA (Grecja),
- Lanex A.S. (Republika Czeska),
- Lankhorst Euronete Ropes (Portugalia),
- Teufelberger Ges.m.b.H. (Austria).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (16) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w dochodzeniu pierwotnym i definiuje się go jako szpagat, powrozy, linki i liny, nawet plecione lub oplatanie i nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub otulane gumą lub tworzywem sztucznym, z polietylenu lub polipropylenu, inne niż szpagat do wiązania lub belowania, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m), jak również z innych włókien syntetycznych z nylonu lub innych poliamidów lub poliestrów, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m). Aktualnie jest on objęty kodami CN:5607 49 11, 5607 49 19, 5607 50 11 oraz 5607 50 19. Produkt objęty postępowaniem wykorzystywany jest do licznych zastosowań morskich i przemysłowych, w szczególności w żegludzie (zwłaszcza do cumowania) i rybołówstwie.
- (17) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że liny cumownicze, o których mowa powyżej, nie wchodzą w zakres definicji produktu objętego postępowaniem, ponieważ, ze względu na zakończenie takich lin splotami, produkty takie należałoby deklarować jako „artykuły z lin”, które z kolei objęte są innym kodem CN (zob. także motyw 23). Należy jednak zauważyć, że odniesienia do lin cumowniczych dokonano wyłącznie w kontekście stosowania różnych typów produktu objętego postępowaniem, z których wszystkie definiuje się jako liny z włókien syntetycznych, zgodnie z motywem 16.

2. Produkt podobny

- (18) Jak wykazano w dochodzeniu pierwotnym, a następnie potwierdzono w obecnym dochodzeniu, produkt objęty postępowaniem i liny z włókien syntetycznych wytwarzane i sprzedawane przez indyjskiego producenta eksportującego na rynku krajowym, tj. w Indiach, oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych, są pod każdym względem identyczne i mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że produkt wytwarzany przez przemysł unijny nie jest porównywalny z produktem objętym postępowaniem w związku z tym, że producenci unijni zaczęli stosować surowiec nowego typu o nazwie Dyneema, znacznie droższy w porównaniu z innymi surowcami, ponieważ produkty wytwarzane z jego zastosowaniem cechuje dużo większa wytrzymałość. Objęci próbą producenci indyjscy faktycznie nie stosują tego typu surowca. Należy jednak zauważyć, że, po pierwsze, rozpatrywane produkty stanowią niewielką część ogółu produktów sprzedawanych przez producentów unijnych. Co prawda niektórzy producenci unijni faktycznie w coraz większym stopniu korzystają z tego typu włókna, to jednak liny wyprodukowane z Dyneema stanowią ułamek produkcji unijnej. Dlatego też, jakkolwiek znaczna różnica w kosztach surowców (potencjalnie 25- do 30-krotna)

może w jakimś stopniu wpływać na wskaźnik szkody w odniesieniu do średniej ceny sprzedaży przemysłu unijnego, wpływ lin z Dyneema na ogólną ocenę pozostaje ograniczony z uwagi na wielokrotną przewagę ilościową lin „standardowych” w produkcji unijnej. Po drugie, wszystkich obliczeń w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia dokonano w oparciu o porównanie analogicznych typów produktów, uwzględniające różne surowce. Tym samym występowanie jakiegokolwiek różnicy w zestawie produktów nie może być czynnikiem zakłócającym obliczenia. W każdym wypadku produkt, w którym zastosowano surowce w rodzaju włókna Dyneema w dalszym ciągu posiada takie same właściwości fizyczne i chemiczne, jak produkt objęty postępowaniem. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (20) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu po ewentualnym wygaśnięciu środków obowiązujących wobec Indii.

1. Wielkość przywozu

- (21) Na podstawie danych Eurostatu można stwierdzić, że wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii w okresie objętym dochodzeniem była niewielka. W ODP wielkość przywozu z Indii wyniosła 31 ton, tj. mniej niż 0,1 % konsumpcji unijnej w ciągu ODP.

(w tonach)	2006	2007	2008	ODP
Indie	3	4	19	31

Przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii, źródło - Comext

- (22) Jak jednak wynika ze zweryfikowanych danych wszystkie trzy objęte próbą przedsiębiorstwa dokonywały w ODP wywozu znacznie większych ilości produktu objętego postępowaniem do Unii, niż wynikałoby z danych przekazanych Eurostatowi. Należy tu przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym importerzy przedstawili informacje wskazujące na to, że pewne ilości produktu objętego postępowaniem zakupywanego z Indii nie zostały dopuszczone do swobodnego obrotu na rynku unijnym, natomiast zostały umieszczone w składach celnych i sprzedane z przeznaczeniem dla statków dalekomorskich lub platform wiertniczych. Jeden z producentów skarżących przedstawił tę argumentację również w obecnym dochodzeniu. Ze względu jednak na brak współpracy ze strony przedsiębiorstw portowych w dochodzeniu twierdzenia tego nie można było zweryfikować. Z wykazu klientów przekazanego przez objętych próbą producentów eksportujących wynikało wyraźnie, że większość klientów stanowili dostawcy z unijnych portów obsługujący żeglugę, zastosowanie morskie i platformy wiertnicze. W związku z powyższym wygląda na to, że rozbieżność między danymi statystycznymi a danymi zgłoszonymi wynika z takiej właśnie sprzedaży.

- (23) Należy także zauważyć, że wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia zawierał zarzuty praktyk obchodzenia środków. Wnioskodawca utrzymywał, że na rynek unijny przywieziono z Indii pewną ilość lin z włókien syntetycznych określonych kodem CN 5609 (Artykuły z [...] szpagatu, powrozu, linki lub liny), który nie jest objęty środkami. W ramach obecnego dochodzenia nie ustalono jednakże żadnych informacji na poparcie tego stanowiska.
- (24) Na podstawie powyższego stwierdza się, że w ODP przywieziono faktycznie z Indii na obszar celny Unii 31 ton produktu objętego postępowaniem. Co się tyczy zweryfikowanej sprzedaży eksportowej do unijnych portów, niedopuszczonej do swobodnego obrotu na rynku unijnym, dokonanej przez trzech objętych próbą producentów unijnych, sprzedaż tę uznaje się za część wywozu z Indii do innych państw trzecich.
- (25) Zważywszy na brak znacznych ilości przywozu z Indii do Unii, nie mogły one dać podstaw do przeprowadzenia reprezentatywnej analizy prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu lub szkody. Z uwagi na ograniczony wymiar rzeczywistej wielkości przywozu nie można stwierdzić, że w ODP dokonywano wyrządzającego szkodę przywozu z Indii. Z tego też względu analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w przypadku wygaśnięcia środków.

2. Prawdopodobne zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

2.1. Moce produkcyjne

- (26) Sprawdzono, czy w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostępne są niewykorzystane moce produkcyjne, umożliwiające wznowienie wywozu po cenach dumpingowych w przypadku uchylenia środków.
- (27) Ustalono, że w okresie między 2007 r. a ODP nastąpił znaczny wzrost mocy produkcyjnych trzech objętych próbą producentów wywożących, przy jednoczesnym spadku wykorzystania tychże mocy. Wolne moce trzech przedsiębiorstw kształtowały się na poziomie ok. 75 % konsumpcji unijnej w ODP. Świadczy to o wysokim prawdopodobieństwie wzrostu wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (28) Co się tyczy pozostałych indyjskich producentów lin z włókien syntetycznych, wiadomo, że przedsiębiorstwo Garware, które po zakończeniu etapu doboru próby zaprzestało współpracy, jest producentem o dużym znaczeniu, a sądząc z informacji zamieszczonych na jego oficjalnych stronach internetowych, dysponuje pokaźnymi mocami produkcyjnymi. We wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia wymienionych jest dodatkowo czterech innych dużych producentów indyjskich. Oprócz tego wymieniona jest pewna liczba producentów prowadzących działalność na małą i średnią skalę, którzy prowadzili sprzedaż zasadniczo na rynku krajowym. Wobec braku współpracy ze strony tych

producentów nie jest znana wielkość ich mocy produkcyjnych. Można jednak przyjąć, że zachodzi w ich przypadku tendencja porównywalna z tendencją występującą w przypadku przedsiębiorstw współpracujących, a zatem, że producenci owi dysponują dodatkowymi wolnymi mocami.

- (29) Po ujawnieniu ustaleń wszyscy objęci próbą producenci indyjscy zakwestionowali dane dotyczące łącznej wielkości ich wolnych mocy. W rzeczywistości jednak wszystkie te dane zostały zgłoszone przez same przedsiębiorstwa oraz zweryfikowane w drodze kontroli przeprowadzonych na miejscu u każdego z nich. W związku z tym zarzuty te odrzucono.

2.2. Wielkość sprzedaży do portów unijnych i na inne rynki eksportowe

- (30) Wielkość sprzedaży eksportowej dokonanej przez trzech objętych próbą producentów eksportujących do innych państw trzecich, wraz ze sprzedażą do unijnych portów, która nie trafia na obszar celny Unii, jest znacząca, a w ciągu okresu badanego wzrosła o ok. 80 %, stanowiąc niemal połowę ogółu sprzedaży dokonanej przez producentów eksportujących w ODP.
- (31) Po nałożeniu środków pierwotnych przywóz do Unii praktycznie ustał. Należy jednak zauważyć, że wielkość sprzedaży eksportowej do unijnych portów dokonanej przez objętych próbą producentów uległa w okresie badanym istotnemu wzrostowi, tj. z 61 ton do 785 ton. W świetle tego, że sprzedaż importowa na rynek unijny odbywa się po części poprzez te same kanały sprzedaży, jak w przypadku produktów sprzedawanych w unijnych portach, taka rosnąca obecność w najbliższym otoczeniu rynku unijnego może oznaczać, że – w przypadku braku środków – objęci próbą producenci indyjscy, a być może także i inni producenci, mogą w ciągu krótkiego czasu rozpocząć sprzedaż znaczących ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny.
- (32) W świetle opisanego powyżej eksportowego ukierunkowania producentów indyjskich, a także ich coraz silniej zaznaczającej się obecności w portach unijnych, można stwierdzić, że prawdopodobieństwo znacznego wzrostu wywozu z Indii do Unii w przypadku wygaśnięcia środków jest wysokie.
- (33) Po ujawnieniu wyników przeglądu jeden z indyjskich producentów zauważył, że rynki docelowe wywozu z Indii są odpowiednio zróżnicowane geograficznie – znajdują się w różnych regionach świata, a poza tym są wśród nich rynki o potencjale wzrostu. Tym samym w przypadku braku środków wywóz do Unii nie zostałby wznowiony w znacznych ilościach. Istotnie, faktem jest, że w przypadku niektórych producentów indyjskich sprzedaż eksportowa może być zróżnicowana i ukierunkowana na różne rynki. Z drugiej strony, nie można tego uznać za argument wystarczający, by zmianie mogły ulec wnioski wyciągnięte na podstawie ustaleń opisanych powyżej.

2.3. *Związek pomiędzy cenami eksportowymi przy wywozie do państw trzecich a wartością normalną*

- (34) Orientacyjny poziom dumpingu obliczono w oparciu o zweryfikowaną sprzedaż do unijnych portów dokonaną przez trzech objętych próbą producentów eksportujących, która – mimo uznania za część sprzedaży eksportowej do pozostałych państw trzecich – stanowi dobry wskaźnik potencjalnego rozwoju cen indyjskich lin z włókna syntetycznego w przypadku braku cel. Wartości normalne skonstruowano w oparciu o ceny krajowe na rynku indyjskim. Dane te posłużyły za podstawę do ustalenia dumpingu w przypadku dwu z trzech objętych próbą producentów indyjskich. Ustalono, że marginesy dumpingu kształtowały się średnio na poziomie 10 %, który, jakkolwiek znacznie niższy niż w przypadku marginesów stwierdzonych w dochodzeniu pierwotnym, można uznać za istotny.
- (35) Porównanie cen uzyskanych przez trzech objętych próbą producentów eksportujących na innych rynkach państw trzecich (z wyłączeniem sprzedaży do unijnych portów) z cenami krajowymi wykazało zbliżony rezultat, mimo że ustalone w ten sposób marginesy dumpingu były niższe.
- (36) Po ujawnieniu ustaleń z niniejszego dochodzenia jeden z indyjskich producentów utrzymywał, że nie stwierdzono dumpingu w odniesieniu do przywozu z Indii do Unii. Z drugiej jednak strony przywóz jako taki ograniczony był do minimum. Oprócz tego dumping stwierdzono zarówno w przypadku sprzedaży do unijnych portów, jak i do innych państw trzecich. Dlatego też argument ten odrzucono.
- (37) Inna zainteresowana strona utrzymywała, że marginesy dumpingu ustalone w ramach przeglądu nie mogą być uznane za znaczące w porównaniu z istniejącymi poziomami cła, wzięwszy pod uwagę różnicę w wysokości kosztów pracy w Unii i Azji. Należy jednak zauważyć, że koszty pracy w Unii nie są czynnikiem istotnym przy obliczaniu marginesu dumpingu.

3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (38) Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że producenci eksportujący mają znaczny potencjał produkcyjny umożliwiający im wznowienie wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków. Jeśli chodzi o ceny, stwierdzono, że dwóch objętych próbą producentów dokonywało sprzedaży po cenach dumpingowych do innych państw trzecich. Ponadto, uwzględniając przedsiębiorstwo Garware, które przestało współpracować, w oparciu o dostępne informacje można przyjąć, że pięciu innych dużych producentów eksportujących wymienionych w skardze postępowało podobnie jak przedsiębiorstwa, którym udowodniono sprzedaż po cenach dumpingowych do innych państw trzecich.

- (39) Oznaki, że dla indyjskich producentów eksportujących rynek unijny ma strategiczne znaczenie, o czym świadczy ich wzrastająca sprzedaż eksportowa do portów unijnych, w połączeniu z ogromnymi wolnymi mocami produkcyjnymi wskazują na prawdopodobieństwo wznowienia znacznego wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków. Biorąc pod uwagę kształtowanie cen przez indyjskich eksporterów na rynkach państw trzecich, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wznowienie wywozu nastąpiłoby po cenach dumpingowych. Należy zatem stwierdzić, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do ponownego wystąpienia dumpingu.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (40) Producenci unijni, których produkcja stanowi całość produkcji unijnej, stanowią przemysł unijny w myśl art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Liczbę producentów unijnych ocenia się na około 40.
- (41) Piętnastu producentów unijnych, w imieniu których stowarzyszenie skarżące złożyło wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia oraz trzech innych producentów unijnych przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu w celu doboru próby. Jak wspomniano w motywie 12, szczegółowo zbadano próbę pięciu producentów reprezentujących około 40 % przemysłu unijnego. Próba składała się z następujących przedsiębiorstw:
- Cordoaria Oliveira SÁ (Portugalia),
- Eurorope SA (Grecja),
- Lanex A.S. (Republika Czeska),
- Lankhorst Euronete Ropes (Portugalia),
- Teufelberger Ges.m.b.H. (Austria).

- (42) Jak zauważono w motywie 12, osiemnastu współpracujących producentów unijnych reprezentowało 78 % ogólnej produkcji unijnej w ODP.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja na rynku unijnym

- (43) Konsumpcję lin z włókien syntetycznych w Unii określono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (łącznie ze sprzedażą niewspółpracujących producentów unijnych oszacowaną przez skarżące stowarzyszenie) powiększoną o cały przywóz do Unii odnotowany w statystykach Eurostatu.

- (44) Na tej podstawie można ustalić, że w okresie badanym konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 %. W szczególności, po wzroście o 16 % między 2006 r. i 2007 r., konsumpcja spadła o 20 % między 2007 r. a ODP.

	2006	2007	2008	ODP
Łączna konsumpcja w Unii (w tonach)	34 318	39 816	36 777	31 944
Indeks (2006 = 100)	100	116	107	93

Źródło: dochodzenie (producenci unijni objęci próbą), skarżący (producenci unijni nieobjęci próbą), Eurostat (przywóz).

2. Przywóz z Indii

- (45) Jak wspomniano w motywie 21, rzeczywisty przywóz z Indii do Unii był nieznaczny w okresie badanym dzięki obowiązującym skutecznym środkom antydumpingowym.
- (46) Jak jednak wyjaśniono w motywie 22, zwiększa się obecność producentów indyjskich w najbliższym otoczeniu rynku unijnego ze względu na nieobjęcie sprzedaży eksportowej do portów Unii odprawą celną, a tym samym zwolnienie ich od wspomnianych cel antydumpingowych.

3. Ceny i wielkość wywozu z Indii do państw trzecich

- (47) Ponieważ rzeczywisty przywóz z Indii do Unii był nieznaczny, porównano ceny stosowane w indyjskim wywozie do innych państw trzecich (łącznie z nieobjętym cłami antydumpingowymi wywozem sprzedawanym do portów unijnych) z cenami sprzedaży unijnej dokonywanej przez objętych próbą producentów przemysłu unijnego.
- (48) Na tej podstawie ustalono, że indyjski wywóz do innych państw trzecich odbywa się po cenach sprzedaży znacznie niższych od cen przemysłu unijnego. Ustalona w ten sposób różnica cen osiągnęła poziom 46 %, a przeciętnie wynosiła 18 %.
- (49) Wartość sprzedaży eksportowej z Indii do innych państw trzecich wzrosła o ponad 30 % w okresie badanym. Ta sprzedaż stanowiła blisko połowę całkowitego obrotu objętych próbą indyjskich producentów eksportujących w ODP.

4. Przywóz z innych państw

- (50) Pomimo 7 % spadku konsumpcji na rynku unijnym wielkość przywozu z innych państw trzecich wzrosła w okresie badanym o 18 %. Tym samym udział tego przywozu w rynku wzrósł z 17 % do 22 %.
- (51) Należy zauważyć, że przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), zwiększył się o 46 % w okresie badanym, osiągając 8,6 % udział w rynku (wzrost z 5,5 % w 2006 r.). Chociaż nie można dokonać dokładnego porównania ze względu na ogólny charakter danych Eurostatu, które nie uwzględniają podziału według rodzaju produktu, wydaje się, że średnia cena przywozu z Chin do Unii jest znacznie wyższa niż średnia cena sprzedaży eksportowej z Indii. Ponadto wydaje się, że średnia cena przywozu z Chin jest zbliżona od cen przemysłu unijnego.
- (52) Udział w rynku przywozu z Republiki Korei („Korea”) do Unii utrzymywał się stale na poziomie około 3 % w okresie badanym. Poza tym wielkość tego przywozu zmniejszyła się również o 6 % podobnie jak zmniejszająca się konsumpcja.
- (53) Przywóz z innych państw trzecich stanowił w ODP mniej niż 2 % udziału w rynku unijnym lin z włókien syntetycznych.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi wstępne

- (54) Przeanalizowano wszystkie wskaźniki szkody wymienione w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wskaźniki wielkości sprzedaży oraz udział producentów unijnych w rynku przeanalizowano na podstawie danych zebranych dla wszystkich producentów unijnych tj. przemysłu unijnego. Analizę wszystkich pozostałych wskaźników szkody oparto na informacjach przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą weryfikowanych w siedzibie każdego przedsiębiorstwa, jak wspomniano w motywie 15. Jak już stwierdzono w motywie 12 jeden z producentów unijnych podjął działalność w okresie badanym, w związku z czym danych dotyczących tej działalności nie wykorzystano w analizie tendencji w zakresie wskaźników szkody, tak by uniknąć zniekształcenia tych tendencji.

5.2. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego

- (55) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego znacznie się zmniejszyła - o 12 % w okresie badanym. Jak zauważono w motywie 44, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % w okresie badanym, a szczególnie ostry spadek rozpoczął się w 2007 r. Należy podkreślić, że spadek wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym nastąpił szybciej niż spadek konsumpcji:

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego w Unii (w tonach)	28 393	32 161	28 911	24 955
Indeks (2006 = 100)	100	113	102	88

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą), skarżący (producenci unijni nieobjęci próbą)

5.3. Udział w rynku przemysłu unijnego

- (56) W wyniku sytuacji opisanej w poprzednim motywie i powyższej tabeli nastąpił spadek udziału przemysłu unijnego w rynku między 2006 r. a ODP. Spadek udziału przemysłu unijnego w rynku był stały, a straty wyniosły 4,6 %.

	2006	2007	2008	ODP
Udział przemysłu unijnego w rynku (%)	82,7 %	80,8 %	78,6 %	78,1 %
Indeks (2006 = 100)	100	98	95	94

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą), skarżący (producenci unijni nieobjęci próbą)

- (57) Należy zauważyć, że opisany spadek udziału przemysłu unijnego w rynku w dużym stopniu wynikał ze zwiększonego udziału w rynku przywozu z Chin (zob. motyw 50).

5.4. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (58) Wielkość produkcji producentów unijnych objętych próbą zmniejszyła się w podobnym stopniu jak wielkości sprzedaży, o 17 % w okresie badanym. W tym samym okresie moce produkcyjne wzrosły o 5 %. Doprowadziło to do 20 % spadku wykorzystania mocy produkcyjnych między 2008 r. a ODP:

	2006	2007	2008	ODP
Produkcja (w tonach)	11 229	12 286	12 150	9 372
Indeks (2006 = 100)	100	109	108	83
Moce produkcyjne (w tonach)	21 510	23 467	23 278	22 480
Indeks (2006 = 100)	100	109	108	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	52,2 %	52,4 %	52,2 %	41,7 %

	2006	2007	2008	ODP
Indeks (2006 = 100)	100	100	100	80

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.5. Zapasy

- (59) Jeśli chodzi o zapasy, producenci lin z włókien syntetycznych zasadniczo utrzymują zapasy na stosunkowo niskim poziomie, jako że większość produkcji realizowana jest na zamówienie. W okresie badanym można było zauważyć zmniejszenie średniej ilości zapasów, zwłaszcza w ODP, co wynikało głównie ze zmniejszenia produkcji lin z włókien syntetycznych.

	2006	2007	2008	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	1 073	982	1 156	905
Indeks (2006 = 100)	100	92	108	84

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.6. Ceny sprzedaży

- (60) Średnie ceny produktu podobnego sprzedawanego w Unii przez producentów unijnych objętych próbą w pewnym stopniu wzrosły w okresie badanym, zwłaszcza między 2007 r. a ODP:

	2006	2007	2008	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu unijnego (EUR/tona)	5 268	5 229	5 670	5 766
Indeks (2006 = 100)	100	99	108	109

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

- (61) Należy jednak zauważyć, że powyższa średnia cena sprzedaży jest obliczona na podstawie wszystkich rodzajów produktu łącznie z linami z włókien syntetycznych o najwyższej wartości, np. linami z włókien syntetycznych produkowanych z surowca zwanego Dyneema. Różnice cenowe pomiędzy tymi różnymi rodzajami produktów są rzeczywiście ogromne (zob. motyw 19). W ostatnich latach przemysł unijny zwiększył produkcję produktów o wyższej wartości. W konsekwencji zwiększa się udział takich lin z włókien syntetycznych w ich asortymencie produktów. Takie niedawne zmiany w asortymencie są jednym z powodów wzrostu średniej jednostkowej ceny sprzedaży przemysłu unijnego.

5.7. Rentowność

- (62) Częściowo dzięki obowiązującym skutecznym środkom, a częściowo ze względu na zróżnicowanie asortymentu produktów producenci unijni objęci próbą zdołali utrzymać stabilny i odpowiedni poziom rentowności w okresie badanym:

	2006	2007	2008	ODP
Rentowność przemysłu unijnego (%)	9,7 %	11,1 %	10,0 %	12,4 %
Indeks (2006 = 100)	100	115	104	128

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.8. Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

- (63) Inwestycje utrzymywały się na stosunkowo wysokim poziomie w latach 2006 i 2007, po czym zmniejszyły się o połowę. Podczas ODP nie dokonano praktycznie żadnych inwestycji.

	2006	2007	2008	ODP
Inwestycje netto (EUR)	3 574 130	3 886 212	1 941 222	168 877
Indeks (2006 = 100)	100	109	54	5

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.9. Zwrot z inwestycji

- (64) Zwrot z inwestycji wzrósł w okresie badanym zgodnie ze stabilną tendencją rentowności.

	2006	2007	2008	ODP
Zwrot z inwestycji (%)	21,4 %	25,5 %	26,1 %	28,4 %
Indeks (2006 = 100)	100	119	122	132

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.10. Przepływy środków pieniężnych

- (65) Przepływy środków pieniężnych producentów unijnych objętych próbą utrzymywały się w okresie badanym na stosunkowo stałym poziomie.

	2006	2007	2008	ODP
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	6 033 496	7 973 188	7 790 847	6 911 360
Indeks (2006 = 100)	100	132	129	115

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.11. Zatrudnienie, wydajność i koszty pracy

- (66) Stan zatrudnienia u objętych próbą producentów unijnych kształtował się pozytywnie w latach 2006 i 2008. Między 2008 r. a ODP nastąpił jednak spadek zatrudnienia spowodowany zmniejszającym się popytem na rynku. Spadek popytu, w wyniku którego spadła produkcja, spowodował również spadek wydajności między 2008 r. a ODP. Roczne koszty pracy w przeliczeniu na pracownika rosły do 2008 r., po czym nastąpił ich niewielki spadek w ODP.

	2006	2007	2008	ODP
Zatrudnienie (liczba osób)	638	665	685	623
Indeks (2006 = 100)	100	104	107	98
Roczne koszty pracy w przeliczeniu na pracownika (EUR)	12 851	13 688	14 589	14 120
Indeks (2006 = 100)	100	107	114	110
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	17,6	18,4	17,7	15,0
Indeks (2006 = 100)	100	105	101	85

Źródło: Dochodzenie (producenci unijni objęci próbą)

5.12. Wzrost

- (67) W okresie od 2006 r. do ODP, podczas gdy konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % (zob. motyw 44), wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym zmniejszyła się o 12 %, a udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się o 6 punktów procentowych (zob. motyw 55 i 56. Z drugiej strony, chociaż wielkość rzeczywistego przywozu z Indii pozostawała nieznaczna dzięki obowiązującym środkom, wielkość przywozu z innych państw wzrosła o 18 % (głównie w wyniku przywozu z ChRL), zwiększając udział w rynku o dodatkowych 5 punktów procentowych (zob. motyw 50). Stwierdza się zatem, że spadek konsumpcji w większym stopniu dotknął przemysł unijny niż innych uczestników rynku, a w związku z tym poniósł on większe straty w wielkości sprzedaży.

5.13. Wielkość marginesu dumpingu

- (68) Ze względu na fakt, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii był w ODP nieznaczny, nie można było określić marginesu dumpingu dla rzeczywistego przywozu z Indii. Należy jednak zaznaczyć, że niepodlegający odprawie celnej wywóz z Indii do portów unijnych znacznie wzrósł i stwierdzono, że część sprzedaży odbywa się po cenach dumpingowych.

5.14. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (69) Zbadano czy przemysł unijny nadal pozostaje na etapie odrabiania strat poniesionych wskutek wcześniejszego dumpingu. Stwierdzono, że przemysł unijny zdołał już w znacznym stopniu poprawić swoją sytuację, biorąc pod uwagę, że skuteczne środki antidumpingowe obowiązują już od długiego czasu.

5.15. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (70) Wydaje się, że dzięki obowiązywaniu skutecznych środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii, przemysł unijny zdołał w znacznym stopniu poprawić swoją sytuację spowodowaną wcześniejszym, wyrządzającym szkodę dumpingiem.
- (71) Nie można jednak stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego jest bezpieczna. Chociaż wydaje się, że niektóre wskaźniki szkody dotyczące wyników finansowych producentów unijnych – w szczególności rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych – ukazują stosunkowo stabilną sytuację, pozostałe wskaźniki szkody – w szczególności wielkości sprzedaży i udział w rynku, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych, a także inwestycje – jasno wskazują, że na koniec ODP przemysł unijny znajdował się nadal w stosunkowo trudnej sytuacji. Po ujawnieniu ustaleń dochodzenia jeden indyjski producent stwierdził, że podczas ODP przemysł unijny nie doznał szkody. W tej kwestii należy zauważyć, że nie twierdzono, że podczas ODP przemysł unijny doznał istotnej szkody. Natomiast we wnioskach sporządzonych na podstawie ustaleń przeglądu stwierdzono, że niektóre wskaźniki ukazują stabilną sytuację, natomiast inne wskaźniki wskazują na istnienie oznak szkody.
- (72) Niektóre strony twierdziły, że negatywne tendencje wykazywane przez pewne wskaźniki szkody, nie są spowodowane przez przywóz z Indii, ale wynikają z globalnego kryzysu gospodarczego i zwiększenia udziału w rynku przywozu z Chin. W tym miejscu należy zauważyć, że negatywnych tendencji wykazywanych przez niektóre wskaźniki nie przypisano prawie nieistnjącemu przywozowi z Indii. Ponadto zbadano wzrost przywozu z Chin i okazało się, że nie ma on wpływu na analizę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (73) Jeśli chodzi o ogólną rentowność przemysłu unijnego należy zauważyć, że, jak się wydaje, stopniowe wprowadzanie

na rynek różnych produktów o wysokiej wartości – zarówno w Unii, jak i na rynkach państw trzecich – stwarza realne szanse dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności przemysłu unijnego, biorąc pod uwagę, że liczba producentów produkujących takie wysokiej jakości liny z włókien syntetycznych jest obecnie ograniczona na rynku globalnym.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (74) Jak wspomniano w motywie 25, ze względu na fakt, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii był w ODP nieznaczny, w analizie skupiono się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.
- (75) Jak już wyszczególniono w motywach 26-28, indyjscy producenci eksportujący posiadają ogromne wolne moce produkcyjne. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 30-32, indyjscy producenci są zdecydowanie nastawieni na sprzedaż swoich produktów na rynkach eksportowych w dużych ilościach. Poza tym, jak zauważono w motywie 31, są wyraźnie i coraz bardziej obecni w portach unijnych. Na tej podstawie uznaje się, że gdyby pozwolono na wygaśnięcie środków, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż przywóz z Indii do Unii osiągnie znaczną wielkość w krótkim czasie.
- (76) Jak wyjaśniono w motywach 34 i 35, w przypadku braku środków prawdopodobnie zostanie wznowiony przywóz z Indii po cenach dumpingowych. Ponadto, jak stwierdzono w motywach 47 i 48 powyżej, ustalono również, że fakt, iż ceny sprzedaży producentów indyjskich są średnio 18 % niższe niż ceny przemysłu unijnego (a różnica cen może osiągnąć poziom 46 %) wskazuje, że w przypadku braku środków, producenci indyjscy będą prawdopodobnie dokonywać wywozu produktu objętego postępowaniem na rynek unijny po cenach znacznie niższych niż ceny przemysłu unijnego tj. będą prawdopodobnie podcinać ceny sprzedaży producentów unijnych.
- (77) W związku z powyższym można stwierdzić, że w przypadku braku środków nastąpiłoby wznowienie znacznego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii po cenach powodujących znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego.
- (78) Mając na uwadze stosunkowo trudną sytuację przemysłu unijnego, jak wyjaśniono w motywach 71 i 72, ponowne wystąpienie potencjalnie ogromnego przywozu z Indii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego może mieć szkodliwy wpływ na stan przemysłu unijnego. W szczególności wznowienie znacznego przywozu może spowodować dalsze straty przemysłu unijnego, powodując zmniejszenie produkcji i zatrudnienia. Wraz ze znaczną presją cenową spowodowaną podcinaniem cen sprzedaży producentów unijnych w wyniku przywozu doprowadziłoby to do szybkiego i poważnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu unijnego.

- (79) Na tej podstawie uznaje się, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej wznowieniem przywozu z Indii produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

G. INTERES UNII

1. Uwagi wstępne

- (80) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości.
- (81) Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów, przedsiębiorstw handlowych, hurtowników oraz przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.
- (82) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Ponadto obecne dochodzenie jest przeglądem wygaśnięcia mającym na celu przeanalizowanie sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane.
- (83) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

- (84) Jak wspomniano w motywach 56 i 73, przemysł unijny zdołał utrzymać znaczny choć malejący udział w rynku, różnicując asortyment produktów poprzez wprowadzanie wyższej jakości lin z włókien syntetycznych. Dlatego można uznać, że przemysł unijny utrzymał strukturalną rentowność.
- (85) Mając na uwadze wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego przedstawione w motywach 70-72 i uwzględniając argumenty dotyczące analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, jak wyjaśniono w motywach 74-79, można również uznać, że w razie dopuszczenia do wygaśnięcia ceł antydumpingowych prawdopodobnie nastąpiłoby poważne pogorszenie sytuacji finansowej przemysłu unijnego, a to doprowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody.
- (86) W istocie, biorąc pod uwagę oczekiwaną wielkość i ceny przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii, przemysł unijny byłby poważnie zagrożony. Jak wyjaśniono w motywie 78, przywóz taki spowodowałby dalsze zmniejszenie udziału przemysłu unijnego w rynku, jego wielkości sprzedaży i zatrudnienia, a także obniżenie jego cen, co ostatecznie doprowadziłoby do spadku jego rentowności, podobnie jak w przypadku ujemnych poziomów stwierdzonych w pierwotnym dochodzeniu.

- (87) W świetle powyższego i w obliczu braku przeciwnych oznak stwierdza się, że utrzymanie istniejących środków nie byłoby sprzeczne z interesem przemysłu unijnego.

3. Interes niepowiązanych importerów lub przedsiębiorstw handlowych

- (88) Komisja przesłała kwestionariusze do dziesięciu niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych. Tylko jedno z tych przedsiębiorstw udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wyrażając sprzeciw. Ponieważ jednak przedsiębiorstwo jest powiązane z indyjskim producentem lin z włókien syntetycznych, nie można go uznać za niepowiązanego importera. Ponieważ przedsiębiorstwo jest powiązanym importerem, jego interes jest ściśle związany z interesem producenta indyjskiego.
- (89) W tych okolicznościach stwierdza się, że nie ma istotnych powodów pozwalających na stwierdzenie, że utrzymanie środków miałoby istotny niekorzystny wpływ na zainteresowanych importerów/przedsiębiorstwa handlowe.

4. Interes użytkowników

- (90) Komisja wysłała pismo do jednego przemysłowego stowarzyszenia użytkowników produktu objętego postępowaniem. Żaden z użytkowników nie przesłał kompletnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i nie otrzymano żadnych oświadczeń pisemnych od stowarzyszenia.
- (91) Mając na uwadze brak współpracy ze strony użytkowników oraz fakt, że skutki środków antydumpingowych będą prawdopodobnie nieznaczne w porównaniu z innymi kosztami ponoszonymi przez głównych użytkowników w sektorach takich jak przemysł stoczniowy, budowy maszyn i eksploatacji platform morskich, stwierdza się, że utrzymanie środków nie będzie miało istotnego negatywnego wpływu na takich użytkowników.

5. Wniosek

- (92) Można oczekiwać, że utrzymanie środków zapobiegnie wznowieniu w krótkim okresie czasu znacznego indyjskiego przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny. Dzięki temu przemysł unijny będzie nadal korzystał z odpowiednich warunków konkurencji na rynku unijnym i zmniejszy się ryzyko upadłości przedsiębiorstw oraz spadek zatrudnienia. Oczekuje się również, że korzystne skutki zapewnią przemysłowi unijnemu warunki do rozwoju zaawansowanych technologicznie innowacyjnych produktów do nowych i specjalistycznych zastosowań.
- (93) Należy także zauważyć, że po przeanalizowaniu interesu importerów/przedsiębiorstw handlowych, a także użytkowników w Unii, że nie ma istotnych powodów pozwalających na stwierdzenie, że utrzymanie środków miałoby istotne niekorzystne skutki.

- (94) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski na temat wpływu dalszego stosowania środków na różnych uczestników rynku unijnego, stwierdza się, iż dalsze stosowanie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (95) W świetle powyższego, tj. między innymi ogromnych wolnych mocy produkcyjnych producentów indyjskich, ich zdecydowanego nastawienia na wywóz oraz rosnącej obecności w najbliższym otoczeniu rynku unijnego, uwzględniając ceny ich sprzedaży eksportowej na rynkach pozostałych państw trzecich, które jak stwierdzono były niższe od wartości normalnej oraz znacznie niższe od cen przemysłu unijnego w ODP, a także stosunkowo trudną sytuację przemysłu unijnego, istnieje prawdopodobieństwo ponowienia dumpingu wyrządzającego szkodę z Indii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (96) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków w ich obecnej formie. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji, jednak żadna ze stron nie zgłosiła uwag, które uzasadniałyby zmianę powyższych ustaleń. Do wniosków dotyczących ustaleń dochodzenia odniesiono się w odpowiednich motywach niniejszego rozporządzenia.
- (97) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem (WE) No 1736/2004 powinny zostać utrzymane.
- (98) Niemniej jednak, i nie zapominając o tym, że ustalono prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę, obecne postępowanie charakteryzują szczególne okoliczności, zwłaszcza długi okres obowiązywania obecnych środków, które zostały już raz przedłużone, oraz bardzo ograniczona wielkość przywozu z Indii, o czym jest mowa w motywach 21-24. Również te fakty należy odpowiednio uwzględnić w okresie ponownego przedłużenia stosowania środków antydumpingowych, który powinien wynieść trzy lata. Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca stwierdził, że obowiązywanie środków powinno zostać przedłużone o pięć lat oraz nie zgodził się z przedstawionym powyżej uzasadnieniem krótszego przedłużenia.
- (99) Przedłużenie środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zwykle stosuje się przez okres pięciu lat. Podczas dochodzenia stwierdzono, że na koniec ODP przemysł unijny znajdował się nadal w trudnej sytuacji. Jak ustalono w dochodzeniu pierwotnym, znajduje się on w trudnej sytuacji finansowej od długiego czasu. W rezultacie nie osiągnięto jeszcze pełnej poprawy sytuacji po dumpingu wyrządzającym szkodę. Wiele wskaźników szkody wykazało jednak, że wprowadzenie środków umożliwiło już istotną poprawę. Z analizy tej złożonej sytuacji można wywnioskować, że pełna i trwała poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu wyrządzającym szkodę prawdopodobnie

nastąpi wcześniej niż w przewidzianym okresie pięciu lat. Oceniono, że uwzględniając ogólną analizę szkody oraz prawdopodobny rozwój sytuacji na rynku przy zastosowaniu środków, trzyletni okres powinien być dla przemysłu unijnego wystarczający, aby całkowicie naprawić sytuację gospodarczą i finansową. Z tych przyczyn utrzymywanie środków przez dłuższy okres nie wydaje się konieczne.

- (100) Dlatego uznaje się, że przedłużenie środków na pełen okres pięciu lat nie jest w pełni uzasadnione faktami ustalonymi w toku dochodzenia, a w związku z tym okres obowiązywania środków powinien się ograniczać do trzech lat.
- (101) Indywidualna stawka cła antydumpingowego określona w art. 1 została określona na podstawie ustaleń pierwotnego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z Indii i wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem tj. przez konkretny wymieniony podmiot prawny. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wymienione w art. 1, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwem konkretnie wymienionym, nie mogą korzystać z tej stawki i do ich produktów stosowana jest ogólnokrajowa stawka celna.
- (102) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Stosownie do potrzeb niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z ceł indywidualnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz szpagatu, powroźów, linek i lin, nawet plecionych lub opłatanych i nawet impregnowanych, powleczonech, pokrytych lub otulanych gumą lub tworzywem sztucznym, z polietylenu lub polipropylenu, innych niż szpagat do wiązania lub belowania, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m), jak również z innych włókien syntetycznych z nylonu lub innych poliamidów lub poliestrów, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m), obecnie objętych kodami CN 5607 49 11, 5607 49 19, 5607 50 11 i 5607 50 19 i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła	Dodatkowy kod TARIC
Garware Wall Ropes Ltd	53,0 %	8755
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	82,0 %	8900

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje przez okres trzech lat.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1243/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej produkowanych przez Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) i Ukrainy („pierwsze dochodzenie”) Rada wprowadziła środki antydumpingowe rozporządzeniem (WE) nr 452/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r.⁽²⁾ Rozporządzenie to weszło w życie dnia 27 kwietnia 2007 r.
- (2) Przypomina się, że stawka ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na deski do prasowania produkowane przez chińskiego producenta eksportującego Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. („Since Hardware”) wynosiła 0 %, podczas gdy w stosunku do pozostałych chińskich producentów eksportujących wynosiła od 18,1 % do 38,1 %. W wyniku późniejszego przeglądu okresowego powyższe stawki cła zostały podniesione do 42,3 % na podstawie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 270/2010 z dnia 29 marca 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 452/2007⁽³⁾.

2. Wszczęcie bieżącego postępowania

- (3) W dniu 2 października 2009 r. Komisja poinformowała w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) o wszczęciu zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii desek do prasowania pochodzących z ChRL, ograniczonego do przedsiębiorstwa Since Hardware. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała również o wszczęciu przeglądu na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr

1515/2001 („przegląd na mocy rozporządzenia (WE) nr 1515/2001”) w celu zezwolenia na niezbędne zmiany rozporządzenia (WE) nr 452/2007 w świetle sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO zatytułowanego „Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu” (Mexico – Definitive Anti-dumping Measures on Beef and Rice) (AB-2005-6)⁽⁵⁾ („sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO”).

- (4) Dochodzenie antydumpingowe zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 20 sierpnia 2009 r. przez trzech producentów unijnych, Colombo New Scal S.p.A., Pirola S.p.A. i Vale Mill (Rochdale) Ltd. („skarżący”), reprezentujących znaczną część ogólnej produkcji unijnej desek do prasowania.
- (5) Przypomina się, że w świetle sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO przeciwko Since Hardware wszczęto nowe dochodzenie antydumpingowe na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, a nie przegląd okresowy na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Powyższe sprawozdanie stanowi w pkt 305 i 306, że producent eksportujący, co do którego w trakcie dochodzenia pierwotnego stwierdzono, że nie stosuje dumpingu, musi zostać wykluczony z zakresu ostatecznego środka nałożonego w wyniku takiego dochodzenia i nie może zostać poddany przeglądowi administracyjnemu ani przeglądowi ze względu na zmienione okoliczności.
- (6) Since Hardware stwierdziło, że Komisja nie mogła wszczęć nowego dochodzenia antydumpingowego w oparciu o art. 5 rozporządzenia podstawowego przeciwko jednemu przedsiębiorstwu, ponieważ pogwałciła w ten sposób ogólną zasadę ustanowioną w art. VI Układu ogólnego w sprawie cel i handlu oraz w porozumieniu antydumpingowym WTO, a także w rozporządzeniu podstawowym, zgodnie z którą postępowania antydumpingowe są skierowane przeciwko przywózowi z państw, a nie przywózowi z pojedynczych przedsiębiorstw. W szczególności Since Hardware utrzymywało, że Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wszczynając dochodzenie antydumpingowe w oparciu o art. 5, a nie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Since Hardware twierdziło również, że z uwagi na brak bezpośredniego skutku przepisów WTO w porządku prawnym Unii, Komisja nie mogła podjąć decyzji o zignorowaniu powyższych przepisów rozporządzenia podstawowego w celu automatycznego wdrożenia orzeczenia WTO bez wcześniejszej zmiany rozporządzenia podstawowego przez Radę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 237 z 2.10.2009, s. 5.

⁽⁵⁾ WT/DS295/AB/R z dnia 29 listopada 2005 r.

- (7) W tym kontekście potwierdza się, że postępowania antydumpingowe są zwykle wszczynane przeciwko przywozowi z danego państwa, a nie przywozowi z pojedynczych przedsiębiorstw. Niniejszy przypadek stanowi jednak wyjątek od powyższej reguły z uwagi na następujące szczególne okoliczności. Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO przewiduje w pkt 216-218, że art. 5.8 porozumienia antydumpingowego WTO wymaga od organu prowadzącego dochodzenie zakończenia dochodzenia dotyczącego eksportera, co do którego stwierdzono w dochodzeniu pierwotnym, że nie stosował marginesu powyżej poziomu de minimis, i w pkt 305, że eksporter musi zostać zatem wyłączony z ostatecznych środków antydumpingowych i nie może być poddawany przeglądowi administracyjnemu ani przeglądowi ze względu na zmienione okoliczności. Prawdą jest, że brak bezpośredniego skutku przepisów WTO oznacza, że legalności środków przyjętych przez instytucje Unii („instytucje”) nie można zwykle poddawać przeglądowi w świetle porozumień WTO. Nie oznacza to jednak, w tym szczególnym przypadku, że instytucje muszą ignorować przepisy WTO, w szczególności sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO. Rozporządzenie (WE) nr 1515/2001 przyjęto właśnie po to, by umożliwić instytucjom uzgodnienie środka przyjętego na mocy rozporządzenia podstawowego z rozstrzygnięciami zawartymi w sprawozdaniu przyjętym przez organ rozstrzygania sporów, jak wskazano w motywie 4 rozporządzenia (WE) nr 1515/2001, bez dokonywania wcześniejszej zmiany rozporządzenia podstawowego. Zatem rozporządzenie (WE) nr 1515/2001 pozwala instytucjom na formalne wyłączenie eksporterów, co do których stwierdzono podczas wcześniejszego dochodzenia pierwotnego, że nie stosują dumpingu, z zakresu rozporządzenia, które zostało przyjęte na końcu tego dochodzenia. W tym celu otwarto przegląd rozporządzenia (WE) nr 452/2007 na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1515/2001.
- (8) Ponadto żaden z przepisów rozporządzenia podstawowego nie wyklucza otwarcia nowego dochodzenia antydumpingowego w oparciu o art. 5 rozporządzenia podstawowego przeciwko jednemu przedsiębiorstwu. Prawodawstwo Unii należy również, na tyle, na ile to możliwe, interpretować w sposób zgodny z prawem międzynarodowym, w szczególności tam, gdzie przedmiotowe przepisy mają zapewnić wykonanie porozumienia międzynarodowego zawartego przez Unię. Jako że porozumienie antydumpingowe WTO z jednej strony pozwala członkom WTO nakładać cła, aby przeciwdziałać szkodliwemu dumpingowi, z drugiej jednak strony zostało zinterpretowane w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO jako niepozwalające na dokonywanie przeglądów przedsiębiorstw, w przypadku których w dochodzeniu pierwotnym nie stwierdzono dumpingu, rozporządzenie podstawowe należy więc interpretować jako pozwalające Unii na otwarcie dochodzenia na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego w przypadku takim, jak niniejszy.
- (9) W drodze rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1241/2010 z dnia 20 grudnia 2010 (*) Since Hardware zostało wyłączone z zakresu rozporządzenia (WE) nr 452/2007.

- (10) Dlatego też, w świetle szczególnych okoliczności niniejszego przypadku, wszczęcie dochodzenia antydumpingowego w oparciu o art. 5 rozporządzenia podstawowego przeciwko Since Hardware jest zgodne z prawem.

3. Zainteresowane strony

- (11) Komisja powiadomiła oficjalnie o wszczęciu postępowania Since Hardware, importerów oraz producentów unijnych uznanych za zainteresowanych, przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie i producentów z potencjalnie analogicznych państw. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (12) Aby umożliwić przedsiębiorstwu Since Hardware złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), o ile będzie sobie tego życzyło, Komisja przesłała formularze wniosków temu producentowi eksportującemu. Komisja wysłała również kwestionariusz do Since Hardware. Producent eksportujący złożył wypełniony wniosek o MET/IT oraz odpowiedział na pytania w kwestionariuszu.
- (13) Z uwagi na znaczną liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrole wyrwykowe w celu stwierdzenia stopnia przyczynienia się do szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Pięciu producentów unijnych zgłosiło się i dostarczyło informacje wymagane do kontroli wyrwykowej w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (14) Spośród powyższych pięciu producentów unijnych, tylko trzech skarżących należało do przemysłu unijnego w pierwszym dochodzeniu. Z uwagi na szczególny charakter niniejszego przypadku, jak wskazano w motywach 57-60, zdecydowano o wysłaniu kwestionariuszy tylko do tych trzech producentów unijnych, podczas gdy do pozostałych dwóch producentów unijnych zwrócono się o przekazanie wszelkich dodatkowych komentarzy, które mogłyby pomóc Komisji w dokonaniu oceny, czy przywóz produktów wytwarzanych przez Since Hardware spowodował szkodę dla przemysłu unijnego. Wszyscy trzej skarżący producenci unijni przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dwaj pozostali producenci unijni nie przedłożyli dalszych uwag na temat postępowania.
- (15) Komisja przesłała również kwestionariusze wszystkim znanym producentom w potencjalnych państwach analogicznych oraz wszystkim importerom, o których wiadomo, że są zainteresowani, i którzy nie są powiązani z Since Hardware. Co się tyczy niepowiązanych importerów w Unii, w dochodzeniu współpracowały początkowo dwa przedsiębiorstwa. Jedno z nich nie miało jednak możliwości kontynuowania współpracy. Drugim importerem było przedsiębiorstwo, które było jednym z nie skarżących producentów unijnych. Przedłożyło ono odpowiedzi na pytania w kwestionariuszu dla importerów. Ponadto w dochodzeniu współpracowało również jedno stowarzyszenie handlowe, które przekazało swoje uwagi.

(*) Patrz str. 8 Dz.U.

- (16) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów oceny MET oraz do określenia dumpingu, stopnia przyczynienia się do szkody oraz interesu Unii. Wizytę weryfikacyjną przeprowadzono na terenie Since Hardware w Guangzhou w ChRL i na terenie Vale Mill (Rochdale) Ltd. w Zjednoczonym Królestwie.
- (17) Komisja poinformowała zainteresowane strony, że z uwagi na złożony kontekst prawny niniejszego dochodzenia (zob. powyższy motyw 3 i następne) uznała ona za właściwsze nie nakładać w tym przypadku środków tymczasowych, lecz kontynuować dochodzenie. Żadna ze stron nie zgłosiła sprzeciwu.
- (18) Zainteresowane strony zostały poinformowane o podstawowych faktach i względach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag. Uwagi przedstawione przez strony zostały rozpatrzone, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

4. Okres objęty dochodzeniem

- (19) Dochodzenie dotyczące dumpingu i podcięcia cenowego obejmowało okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie wielkości przywozu produktów Since Hardware istotnych dla przeprowadzenia analizy stopnia przyczynienia się do szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca OD („okres badany”). Jednak z uwagi na specyfikę niniejszego przypadku – tj. fakt, iż zaledwie kilka lat temu miało miejsce inne dochodzenie pierwotne dotyczące tego samego produktu i państwa trzeciego, oraz ponieważ cła nałożone w wyniku tamtego dochodzenia wciąż obowiązują – w analizie szkody pojawi się również odniesienie do okresu dochodzenia tego wcześniejszego dochodzenia („OD pierwszego dochodzenia”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (20) Produktem objętym postępowaniem są deski do prasowania, wolno stojące lub nie, z białym wyposażonym w odsysanie pary lub ogrzewanie lub nadmuch lub bez tych funkcji, w tym również rękawniki, a także podstawowe części tych desek, tj. nogi, blaty i podstawy do żelazka, pochodzące z ChRL i produkowane przez Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN ex 3924 90 00, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 i ex 8516 90 00.
- (21) Dochodzenie wykazało, że istnieją różne rodzaje desek do prasowania; ich podstawowe części zależą głównie od ich budowy i rozmiaru, materiału, z którego są wykonane, i wyposażenia. Wszystkie rodzaje desek mają

jednak te same podstawowe cechy fizyczne i zastosowania.

- (22) Producent eksportujący twierdził, że podstawowe części desek do prasowania nie powinny być objęte dochodzeniem, ponieważ deski do prasowania i ich podstawowe części (tj. nogi, blaty i podstawy do żelazka) nie stanowią jednego produktu i dlatego nie mogły stanowić części tego samego produktu objętego postępowaniem w jednym dochodzeniu. Argumentu tego nie potwierdzono w dochodzeniu. W obecnym dochodzeniu stwierdzono, że podstawowe części desek do prasowania powinny być nim objęte, ponieważ nogi, blaty i podstawy do żelazka określają charakterystykę gotowego produktu i nie mogą mieć zastosowania innego niż funkcjonowanie jako część końcowego produktu (tj. deski do prasowania) i, jako takie, nie są oddzielnym produktem. Podejście takie jest zgodne z interpretacją wykorzystaną w kilku innych dochodzeniach, w których produkty końcowe i ich podstawowe części zostały uznane za jeden produkt. W konsekwencji, podobnie jak w pierwszym dochodzeniu, wszystkie istniejące rodzaje desek do prasowania i ich podstawowe części uznawane są do celów niniejszego dochodzenia za jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (23) Nie stwierdzono różnic pomiędzy produktem objętym postępowaniem a deskami do prasowania i ich podstawowymi częściami produkowanymi przez skarżących i innych współpracujących producentów unijnych oraz sprzedawanych na rynku unijnym, który ostatecznie służył również jako państwo analogiczne. Posiadają one te same cechy fizyczne i zastosowania i mogą być używane zamiennie.
- (24) Dlatego też deski do prasowania i ich podstawowe części produkowane i sprzedawane w Unii oraz produkt objęty postępowaniem uznawane są za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (25) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1 – 6 rozporządzenia podstawowego dla tych producentów, których uznano za spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia, tj. w przypadkach gdy wykazano, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważały warunki gospodarki rynkowej. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

— decyzje gospodarcze są odpowiedzią na sygnały rynkowe i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa; koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlają wartości rynkowe;

- przedsiębiorstwa posiadają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z międzynarodowymi standardami rachunkowości („IAS”) i jest stosowana we wszystkich okolicznościach;
 - nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;
 - wymiany walut dokonuje się po kursach rynkowych.
- (26) Przedsiębiorstwo Since Hardware wystąpiło o przyznanie MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i zostało poproszone o wypełnienie formularza wniosku o MET.
- (27) W toku dochodzenia ustalono, że Since Hardware nie spełniło kryterium MET określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze (kryterium 1) rozporządzenia podstawowego w zakresie kosztów ważniejszych nakładów. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że Since Hardware nie spełniło kryterium MET określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie (kryterium 2) rozporządzenia podstawowego. Poniżej przedstawiono najważniejsze ustalenia w zakresie MET.
- (28) W odniesieniu do kryterium 1, tj. faktu, że decyzje gospodarcze są podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe, zauważa się, że Since Hardware twierdziło, że rozpoczęło kupowanie swoich głównych surowców (wyrobów ze stali) na krajowym rynku chińskim, inaczej niż w okresie objętym dochodzeniem w pierwszym dochodzeniu, gdy Since Hardware dokonywało przywozu tych surowców. Zbadano zatem, czy chiński krajowy rynek głównych surowców może być uznawany za odzwierciedlający wartości rynkowe.
- (29) Ustalono, że po okresie objętym pierwszym dochodzeniem, tj. po 2005 r. państwo nałożyło ograniczenia wywozowe na niektóre wyroby ze stali, łącznie z głównymi surowcami potrzebnymi do produkcji desek do prasowania, tj. blachami, przewodami i drutem ze stali. Należy zauważyć, że koszty tych surowców stanowią znaczną część całkowitych kosztów surowców produktu objętego postępowaniem. Nałożenie podatków wywozowych obniżyło motywację do wywozu i zwiększyło w ten sposób ilość wyrobów dostępnych w kraju, prowadząc następnie do spadku cen. Jednak wydaje się, że w czerwcu 2009 r. (pod koniec OD)
- chińska polityka wobec sektora stalowego ponownie się zmieniła: podatek wywozowy został zniesiony i wprowadzono nową ulgę w podatku VAT na wyroby ze stali, co stworzyło korzystniejsze warunki dla wywozu. Nowa polityka, która nie zniechęca już do wywozu zbiega się ze spadkiem cen stali na rynkach światowych oraz ze zrównaniem się chińskich cen krajowych z międzynarodowymi cenami stali, tj. sytuacją braku zagrożenia ze strony wyższych cen na rynku krajowym. Te powtarzające się w czasie zmiany podatku wywozowego i wysokości podatku VAT w odniesieniu do stali najwyraźniej miały na celu uregulowanie krajowego rynku stali w ChRL i jej cen. Państwo wywierało zatem w dalszym ciągu znaczący wpływ na krajowy rynek stali i, co za tym idzie, ceny stali w ChRL w przypadku tych konkretnych surowców nie wynikały z tendencji na rynku światowym.
- (30) Wiele badań i sprawozdań oraz publicznie dostępne sprawozdania finansowe niektórych producentów stali ⁽¹⁾ potwierdzają, że chińskie władze aktywnie wspierają rozwój sektora stalowego w ChRL.
- (31) W rezultacie krajowe ceny stali w ChRL w pierwszej połowie okresu objętego dochodzeniem były o wiele niższe niż na innych znaczących rynkach światowych, a mianowicie w Ameryce Północnej i w północnej Europie ⁽²⁾, a różnic w tych cenach nie można wyjaśnić za pomocą jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej w produkcji stali. W drugiej połowie OD światowe ceny stali spadły znacząco w Europie i w Ameryce Północnej, podczas gdy chińskie ceny krajowe obniżyły się w dużo mniejszym stopniu. W ten sposób różnica pomiędzy chińskimi i międzynarodowymi cenami stali praktycznie zniknęła pod koniec OD. Środki podjęte przez rząd ChRL w celu regulacji chińskiego rynku stali doprowadziły jednak w zasadzie do sytuacji, w której ceny surowca w dalszym ciągu wynikają z interwencji państwa, mającego bezpośredni wpływ na decyzje przedsiębiorstw dotyczące zakupów surowców.
- (32) Jako że przedsiębiorstwo Since Hardware kupowało surowce podczas OD na chińskim rynku krajowym, korzystało z tych sztucznie zaniżonych i zakłóconych cen stali w OD.
- ⁽¹⁾ Na przykład „The State-Business Nexus in China's Steel Industry – Chinese Market Distortions in Domestic and International Perspective”, prof. dr Markus Taube i dr Christian Schmidkonz z THINK!DESK China Research & Consulting, z 25 lutego 2009 r.; badanie przygotowane przez Izbę Handlową UE w Chinach, gdzie Roland Berger skupia się na nadmiernych zdolnościach produkcyjnych wynikających m.in. z interwencji państwa, listopad 2009 r. (<http://www.euccc.com.cn/view/static/?sid=6388>); „Money for Metal: A detailed Examination of Chinese Government Subsidies to its Steel Industry”, Wiley Rein LLP, lipiec 2007; „China Government Subsidies Survey”, Anne Stevenson-Yang, luty 2007; „Shedding Light on Energy Subsidies in China: An Analysis of China's Steel Industry from 2000-2007”, Usha C.V. Haley; „China's Specialty Steel Subsidies: Massive, Pervasive and Illegal” the Specialty Steel Industry of North America; „The China Syndrome: How Subsidies and Government Intervention Created the World's Largest Steel Industry”, Wiley Rein & Fielding LLP, lipiec 2006.
- ⁽²⁾ Źródło: Steel Business Briefing.

- (33) Stwierdzono zatem, że ważniejsze nakłady poniesione przez Since Hardware nie odzwierciedlają we właściwy sposób wartości rynkowych. W rezultacie stwierdzono, że Since Hardware nie wykazało, że spełnia kryterium 1 określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a zatem nie można mu przyznać MET.
- (34) Ponadto przedsiębiorstwo nie potrafiło wykazać, że posiada jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z IAS i jest stosowana we wszystkich okolicznościach, jako że w rachunkach, a w szczególności w sprawozdaniu z weryfikacji kapitału, nie uwzględniono znaczącej transakcji, która miała miejsce w OD. Ponadto audytorzy nie pozostawili uwag na temat tej ważnej transakcji. Stwierdzono również zaksięgowanie znaczącej kwoty niezgodne z zasadą wiarygodnego przedstawiania rachunków w ramach IAS. Audytorzy nie wypowiedzieli się również na ten temat. W rezultacie stwierdzono, że przedsiębiorstwo nie wykazało również, że spełnia kryterium 2 określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (35) Przedsiębiorstwu Since Hardware, władzom państwa, którego dotyczy postępowanie i przemysłowi unijnemu umożliwiono przedstawienie uwag na temat powyższych ustaleń. Uwagi zgłosiło Since Hardware i przemysł unijny.
- (36) Since Hardware wysunęło trzy główne argumenty na temat ustaleń dotyczących MET. Po pierwsze stwierdziło ono, że decyzja dotycząca MET została podjęta po tym, jak Komisja wystąpiła o informacje na temat krajowej sprzedaży oraz kosztów przedsiębiorstwa i je otrzymała, co stanowiłoby naruszenie art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego. Po drugie, chociaż Since Hardware zgadzało się co do zmian cen stali jako takich, twierdziło że chińskie ceny surowca pozostawały zgodne z cenami w innych państwach i że cena uiszczona przez Since Hardware na chińskim rynku przekraczała ceny na rynkach stali w kilku państwach o gospodarce rynkowej na całym świecie. W tym kontekście przedsiębiorstwo zakwestionowało znaczenie cen na rynkach stali w północnej Europie i w Ameryce Północnej, z którymi dokonano porównania. Since Hardware stwierdziło, że dostępne były również ceny na innych rynkach międzynarodowych, np. ceny eksportowe Turcji lub Ukrainy, i że były one niższe od cen krajowych w ChRL. Po trzecie, Since Hardware utrzymywało, że przyznania MET nie można odmówić przedsiębiorstwu działającemu w jednej branży (deski do prasowania) z tytułu czynników dotyczących wyłącznie innej branży (stal) i że Komisja nie mogła zrównoważyć subsydiów na rynku wyższego szczebla przez odrzucenie wniosku o MET na rynku niższego szczebla. Ponadto Since Hardware twierdziło, że wymóg dostarczenia przez małe przedsiębiorstwo produkujące deski do prasowania dowodów, iż chiński przemysł stalowy nie jest subsydiowany, stanowiłoby obowiązek ponoszenia nieuzasadnionych ciężarów dowodowych.
- (37) W odniesieniu do pierwszego argumentu Since Hardware zauważa się, że zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zostanie stwierdzone czy Since Hardware spełnia pięć odpowiednich kryteriów i uzyskane wyniki będą obowiązywały przez cały okres trwania dochodzenia. Jako że obecne dochodzenie jest ograniczone do jednego producenta eksportującego, Komisja zbadała równocześnie wniosek o MET i odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy, w ramach tego samego dochodzenia na miejscu. Wniosek o MET zbadano pod kątem jego treści i niezależnie od wpływu, jaki mógłby mieć na obliczenie marginesu dumpingu. Z uwagi na brak danych z odpowiedniego państwa o gospodarce rynkowej szczegółowych obliczeń dotyczących dumpingu w odniesieniu do Since Hardware nie można by wykonać przed określeniem MET. Dlatego też nie doszło do naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (38) W odniesieniu do drugiego argumentu Since Hardware dochodzenie ujawniło, że różnica w cenie zmniejszyła się w drugiej połowie OD i została praktycznie wyeliminowana pod koniec OD, jednak uważa się, że to wyrównanie cen chińskich z cenami na rynku międzynarodowym było również wynikiem interwencji państwa. W 2009 r., gdy ceny na międzynarodowych rynkach stali gwałtownie spadły w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego, państwo zniosło wcześniej wprowadzone podatki wywozowe, pozwalając na zrównanie cen krajowych z cenami międzynarodowymi bez ryzyka znaczącego wzrostu cen tych ważnych surowców na rynku krajowym. To pokazuje, że rynek surowców niezbędnych do wytworzenia produktu objętego postępowaniem był w dalszym ciągu przedmiotem interwencji państwa również w drugiej połowie OD.
- (39) Należy odnotować, że przekazane przez Since Hardware dodatkowe informacje dotyczące cen potwierdziły ustalenie, że główne surowce potrzebne do produkcji desek do prasowania w pierwszej połowie OD były przeciętnie znacznie tańsze na chińskim rynku krajowym niż na pozostałych znaczących rynkach światowych. Dokonano porównania pomiędzy chińskimi krajowymi cenami stali i cenami krajowymi na innych rynkach, porównywalnych z chińskim pod względem wielkości (UE, USA i Kanada), ponieważ zużywają one duże ilości stali i funkcjonuje na nich kilku aktywnych producentów. Inne rynki sugerowane przez Since Hardware, takie jak Turcja lub Ukraina (rynki krajowe i eksportowe) nie zostały uznane za reprezentatywne pod względem wielkości lub liczby producentów tych konkretnych surowców i, co za tym idzie, za porównywalne z chińskim rynkiem krajowym.
- (40) Przypomina się również, że rozporządzenie podstawowe nakłada ciężar dostarczenia dowodów na przedsiębiorstwo występujące o MET, tak by mogło wykazać, że spełnia właściwe kryteria. Ponieważ Komisja określiła kilka elementów wskazujących na to, że koszt ważniejszych nakładów nie odzwierciedla wartości rynkowych, przedsiębiorstwo z kolei wskazuje na elementy, które mogłyby zaprzeczyć powyższym twierdzeniom.

- (41) Ponadto, rozporządzenie podstawowe przewiduje wyraźnie w art. 2 ust. 7 lit. c) możliwość zbadania, czy decyzje przedsiębiorstw dotyczące m.in. nakładów są podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlając podaż i popyt oraz bez poważnej ingerencji ze strony państwa, a koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlają wartości rynkowe. Co za tym idzie, jeśli przedsiębiorstwo nie spełnia tych warunków, jak wskazano powyżej, można odmówić przyznania MET. Zwraca się również uwagę, że Since Hardware dokonywało przywozu swoich surowców w czasie pierwszego dochodzenia, jednak zaczęło korzystać ze źródeł chińskich z powodu niższych cen na rynku chińskim.
- (42) W odniesieniu do stwierdzonych problemów z rachunkowością Since Hardware twierdziło, że nie były one związane z rachunkami przedsiębiorstwa Since Hardware i w żadnym przypadku nie znaczyło to, że przedsiębiorstwo nie przestrzegało w pełni międzynarodowych standardów rachunkowości. Since Hardware twierdziło również, że stwierdzony błąd w rachunkowości był nieistotny.
- (43) Fakt, iż chińskie przedsiębiorstwa mogą nie być zobligowane przez prawo krajowe do przestrzegania niektórych standardów rachunkowości nie ma wpływu na to, czy ich rachunki mogą być oceniane w świetle tych standardów do celów określenia MET. Rzetelna prezentacja sprawozdania finansowego stanowi podstawę IAS i to przedsiębiorstwo jest zobowiązane do wykazania, że dane złamanie tych standardów nie stanowi naruszenia drugiego kryterium art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Nie zrobiono tego ani w odniesieniu do wspomnianej transakcji, ani w odniesieniu do niewłaściwego zaksięgowania. W żadnym wypadku niepoprawne zaksięgowanie nie może zostać uznane za nieistotne, ponieważ stanowi znaczący odsetek całości wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (44) Podsumowując, żaden z argumentów wysuniętych przez Since Hardware nie był na tyle poważny, by spowodować zmianę oceny ustaleń. Na tej podstawie potwierdzono ustalenia i wniosek, że przedsiębiorstwu Since Hardware nie należy przyznawać MET. Ostatecznie stwierdzono zatem, że przedsiębiorstwu Since Hardware nie należy przyznawać MET.

2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (45) Na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, dla państw, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które są w stanie udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria dotyczące indywidualnego traktowania, określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Kryteria te przedstawiono poniżej w skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji:

— w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;

— ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;

— większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;

— operacje wymiany są dokonywane po kursie rynkowym; oraz

— interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.

- (46) Since Hardware, oprócz wniosku o MET, złożyło również wniosek o IT w przypadku nieprzyznania MET.

- (47) W toku dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwo Since Hardware spełniło powyższe kryteria, należy więc mu przyznać indywidualne traktowanie.

3. Wartość normalna

- (48) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do produktów przywożonych z państw nieposiadających gospodarki rynkowej, którym w związku z tym nie można było przyznać MET, wartość normalną dla państw określonych w art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego należy ustalić na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej (państwie analogicznym).
- (49) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zasygnalizowała swój zamiar wykorzystania Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) jako odpowiedniego państwa analogicznego w celu ustalenia wartości normalnej dla ChRL, jednak żaden producent z USA nie współpracował w trakcie dochodzenia. Następnie zwrócono się do przedsiębiorstw tureckich i ukraińskich, jednak one również nie zdecydowały się współpracować.

- (50) Jako że współpracy nie podjął żaden producent z państwa trzeciego, na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego zwrócono się do producentów unijnych i jeden z nich zdecydował się współpracować.

(51) Od Since Hardware nie otrzymano żadnych uwag dotyczących wykorzystania informacji otrzymanych od przemysłu unijnego w celu ustalenia wartości normalnej. Wartość normalną ustalono zatem na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od współpracującego producenta unijnego.

(52) Krajowa sprzedaż produktu podobnego prowadzona przez producenta unijnego została uznana za reprezentatywną pod względem wielkości w porównaniu z produktem objętym postępowaniem będącym przedmiotem wywozu do Unii przez Since Hardware.

(53) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla Since Hardware ustalono w oparciu o zweryfikowane informacje przedstawione przez jedyne współpracującego producenta unijnego, tj. w oparciu o ceny płacone lub należne na rynku Unii za podobne rodzaje produktu, jeżeli stwierdzono, że ma to miejsce w zwykłym obrocie handlowym, lub w oparciu o wartości skonstruowane, jeżeli nie stwierdzono krajowej sprzedaży podobnych rodzajów produktu w zwykłym obrocie handlowym, tj. na podstawie kosztów produkcji desek do prasowania wytwarzanych przez producenta unijnego, powiększonych o zasadne kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SGA”) oraz zasadną marżę zysku. Zastosowana marża zysku odpowiada marży zastosowanej w pierwszym dochodzeniu.

4. Cena eksportowa

(54) We wszystkich przypadkach produkt objęty postępowaniem był bezpośrednio sprzedawany w celu wywozu niezależnym odbiorcom w Unii, dlatego też cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt sprzedawany w celu wywozu do Unii.

5. Porównanie

(55) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny ex-works. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównywalność. Na tej podstawie w odpowiednich i uzasadnionych przypadkach dokonano dostosowania ze względu na różnice w kosztach transportu, ubezpieczeniu, opłatach manipulacyjnych, kosztach kredytu i podatkach pośrednich.

6. Margines dumpingu

(56) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpo-

wiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu.

(57) Margines dumpingu dla Since Hardware, wyrażony jako odsetek ceny netto, na granicy Unii wyniósł 51,7 %.

D. SZKODA

1. Uwagi ogólne

1.1. Specyfika niniejszego dochodzenia

(58) Badanie istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii opiera się zwykle na całości przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z jednego lub większej liczby państw wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(59) Jednak w tym przypadku pełna analiza szkody w odniesieniu do całości przywozu desek do prasowania pochodzących m.in. z ChRL została już przeprowadzona w ramach pierwszego dochodzenia. W dochodzeniu tym Komisja stwierdziła już, że przywóz desek do prasowania po cenach dumpingowych pochodzących m.in. z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Ustalenia te, dokonane zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia podstawowego, oparto na ocenie skutków całości przywozu pochodzącego z ChRL i Ukrainy, z wyłączeniem przywozu desek do prasowania produkowanych przez Since Hardware, co do których stwierdzono, że nie były sprzedawane po cenach dumpingowych.

(60) W związku z powyższym w OD cła antydumpingowe stosowano do całości przywozu z tych państw (tylko Since Hardware podlegało stawce zerowej cła). Jako że przemysł unijny był już chroniony przed szkodliwymi skutkami tego przywozu w OD, niemożliwe było przeprowadzenie zwykłej pełnej analizy szkody. Dlatego też opracowano szczególne podejście, dostosowane do specyfiki niniejszego dochodzenia, w ramach którego instytucje skupiły się na konkretnych wskaźnikach szkody. Informacje, o które zwrócono się do przemysłu unijnego, koncentrowały się na tym, czy Since Hardware dokonywało podcięcia swoich cen i jaka była rentowność tych cen. Przemysł Unii poproszono ponadto o dostarczenie wszelkich innych informacji, które w opinii jego przedstawicieli wskazywałyby na to, że wywóz Since Hardware do Unii wyrządził jej szkodę.

(61) W tym kontekście Komisja zbadała (i) rozwój przywozu po cenach dumpingowych desek do prasowania produkowanych przez Since Hardware; (ii) czy przywóz ten był dokonywany po cenach podcinających ceny sprzedaży przemysłu unijnego oraz jaka była rentowność cen przemysłu unijnego; i (iii) wszystkie informacje dostarczone przez przemysł unijny wskazujące, że wywóz Since Hardware do Unii wyrządził mu szkodę, np. dotyczące utraty klientów przez przemysł unijny, zamówień składanych w Since Hardware oraz rentowności ich sprzedaży w Unii w OD.

1.2. Definicja przemysłu unijnego

- (62) Skarga została złożona przez trzech producentów unijnych reprezentujących znaczną część całkowitej znanej produkcji unijnej desek do prasowania, tj. w tym przypadku około 40 % szacowanej produkcji unijnej. Żaden z pozostałych producentów unijnych nie sprzeciwił się wszczęciu obecnego postępowania.

- (63) Jak podano w motywie 14, spośród pięciu producentów, którzy odpowiedzieli na pytania dotyczące kontroli wyrwykowej, tylko trzech skarżących należało do przemysłu unijnego w pierwszym dochodzeniu. Jak stwierdzono powyżej, z uwagi na specyfikę niniejszego przypadku kwestionariusze wysłano tylko trzem wybranym producentom unijnym, którzy również należeli do przemysłu unijnego w pierwszym dochodzeniu.

1.3. Konsumpcja w Unii

- (64) W oparciu o informacje przekazane przez przemysł unijny wydaje się, że popyt na deski do prasowania w Unii pozostawał zasadniczo stabilny od czasu opublikowania rozporządzenia (WE) nr 452/2007, zwiększając się tylko nieznacznie, proporcjonalnie do wzrostu liczby mieszkańców Unii w związku z ostatnim rozszerzeniem Unii w 2007 r. Szacowany popyt na deski do prasowania w Unii wyniósł zatem ok. 8,5 do 9 mln sztuk w okresie badanym.

1.4. Produkcja unijna

- (65) Producenci desek do prasowania mają siedziby w kilku państwach członkowskich, w tym w Belgii, Republice Czeskiej, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Polsce, Portugalii, Włoszech i Zjednoczonym Królestwie. Całkowitą wielkość rocznej produkcji unijnej desek do prasowania można oszacować na ponad 5 mln sztuk.

2. Przywóz z Since Hardware

2.1. Status przywozu

- (66) Jak opisano w motywach 25 - 57, niniejsze dochodzenie wykazało, że przywóz z Since Hardware odbywał się na rynku unijnym po cenach dumpingowych.

2.2. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych

- (67) W okresie badanym przywóz Since Hardware do Unii znacząco wzrósł, o 64 % ⁽¹⁾. Z drugiej strony, przywóz innych chińskich i ukraińskich producentów stale spadał

w następstwie nałożenia cel tymczasowych w 2006 r. (dane poufne w oparciu o sprawozdania państw członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego):

Wielkość przywozu desek do prasowania wyprodukowanych przez Since Hardware

Wskaźniki podano ze względu na poufność	2006	2007	2008	OD
Since Hardware	100	119	176	164
ChRL (z wyłączeniem Since Hardware) i Ukraina	100	94	87	83

2.3. Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych

- (68) Jako że popyt w Unii pozostawał zasadniczo stabilny w okresie badanym, z wyjątkiem niewielkiego wzrostu pomiędzy latami 2006 i 2007, jak wspomniano w motywie 64, udział Since Hardware w rynku zwiększył się w takim samym sposób, jak wielkość przywozu przedstawiona powyżej. Należy zauważyć, że w 2006 r. udział Since Hardware w rynku Unii stanowił ok. jednej piątej całego udziału w rynku innych producentów chińskich i ukraińskich, podczas gdy w OD udział Since Hardware w rynku wyniósł prawie połowę całości udziału w rynku innych producentów chińskich i ukraińskich. Zarówno znaczący wzrost wielkości przywozu przedsiębiorstwa Since Hardware, jak i jego udział w rynku można wyjaśnić faktem, iż było ono jedynym producentem chińskim, który był objęty zerową stawką cła antydumpingowego, a co za tym idzie jego szanse na rynku zwiększyły się z chwilą nałożenia cel tymczasowych w 2006 r. Potwierdza to również znacząca przeciwna, dodatnia zmiana wielkości jego przywozu w porównaniu z pogarszającą się tendencją wielkości przywozu innych producentów chińskich i ukraińskich. Analizując okres badany, stwierdzono następującą odwrotną ewolucję udziałów w rynku:

Udział w rynku przywozu desek do prasowania wyprodukowanych przez Since Hardware

Wskaźniki podano ze względu na poufność	2006	2007	2008	OD
Since Hardware	100	113	166	155
ChRL (z wyłączeniem Since Hardware) i Ukraina	100	89	82	79

- (69) Z powyższych tabel jasno wynika, że Since Hardware znacząco zwiększyło wielkość swojego przywozu i udział w rynku ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Chociaż ustalenie to wystarczy już – wraz z innymi ustaleniami dotyczącymi okresu badanego – by stwierdzić szkodę, zwraca się uwagę, że jest ona potwierdzona przez fakt, że w porównaniu z OD pierwszego dochodzenia wielkość przywozu desek do prasowania produkowanych przez Since Hardware – która była już znacząca w trakcie wcześniej wspomnianego OD – niemalże podwoiła się podczas obecnego OD.

⁽²⁾ Chociaż również to ustalenie wystarczy już, wraz z innymi ustaleniami dotyczącymi okresu objętego postępowaniem, by stwierdzić szkodę, zwraca się uwagę, że jest ona potwierdzona przez fakt, że w porównaniu z OD pierwszego dochodzenia udział Since Hardware w rynku wzrósł o 89 % podczas obecnego OD.

- (70) Ponadto przemysł unijny twierdził, że stracił w ubiegłych latach na rzecz Since Hardware dużą liczbę zamówień od swoich klientów. Znalezione rzeczywiście wyraźne oznaki tego, że niektórzy znaczący klienci przemysłu unijnego zmienili dostawców, kupując w stosunku do wcześniejszego okresu więcej produktów od Since Hardware i mniej od przemysłu unijnego.
- (71) Przykładowo, dane zebrane przez Komisję podczas pierwszego dochodzenia pokazują, że jeden producent z Unii sprzedał znaczącą liczbę sztuk klientowi z Unii w OD pierwszego dochodzenia (2005 r.), podczas gdy w trakcie obecnego dochodzenia podał on, że sprzedał dużo mniejszą ilość towaru (pomiędzy 10 % a 30 % tej liczby) temu samemu klientowi w bieżącym OD. Z drugiej strony Since Hardware sprzedało małą liczbę sztuk temu klientowi z Unii podczas OD pierwszego dochodzenia, natomiast w OD bieżącego dochodzenia sprzedał mu znacznie więcej towaru (od 300 % do 500 % tej liczby).
- (72) Co więcej, dane zebrane przez Komisję podczas pierwszego dochodzenia pokazują, że sprzedaż jednego producenta z Unii innemu klientowi z Unii w OD pierwszego dochodzenia znacząco spadła (pomiędzy 30 % a 50 %) w bieżącym OD. I ponownie, o ile w trakcie OD pierwszego dochodzenia Since Hardware w ogóle nie sprzedawało towaru temu klientowi, to w bieżącym OD sprzedało go w dużych ilościach. Wynoszą one od 60 % do 80 % wielkości, o jaką spadła sprzedaż producenta z Unii do tego klienta pomiędzy OD pierwszego dochodzenia a bieżącym OD.

2.4. Podcięcie

- (73) Do celu analizy podcięcia cenowego ceny importowe Since Hardware zostały porównane z cenami przemysłu unijnego na podstawie średnich ważonych dla porównywalnych typów produktu w OD. Ceny przemysłu unijnego dostosowano do poziomu ex-works i porównano z cenami importowymi CIF na granicy Unii, po oceniu w stosownych przypadkach. Dokonano porównania cen w transakcjach na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz pomniejszonych o bonifikaty i rabaty.
- (74) Średni margines podcięcia stwierdzony w przypadku Since Hardware, wyrażony jako odsetek ceny przemysłu unijnego, wynosi 16,1 %.
- (75) Należy zauważyć, że stwierdzono, iż ceny przemysłu unijnego ogólnie generowały straty w OD.

3. Wnioski dotyczące szkody

- (76) Powyższe fakty pokazują, że przemysł unijny ponosi szkodę wynikającą ze sprzedaży produktów po cenach dumpingowych przez Since Hardware na rynku unijnym,

który w przeciwnym przypadku byłby zaopatrywany przez przemysł unijny.

E. ZWIĄZEK PRZYZYNOWY

- (77) Jak pokazano powyżej, Since Hardware oferowało swoje produkty w OD po bardzo zaniżonych cenach dumpingowych, co mocno podcięło ceny przemysłu unijnego. W wyniku tego przedsiębiorstwo to zdołało sprzedać podczas OD ilości towaru dużo wyższe niż, na przykład, w roku 2005 czy 2006. Since Hardware wyrządziło więc szkodę, co stwierdzono powyżej.
- (78) Jeden importer podał, że to raczej kurs wymiany EUR/USD był przyczyną znaczącej obecności desek do prasowania Since Hardware na rynku unijnym, a nie praktyki dumpingowe. Gdyby jednak była to prawda, całość przywozu zafakturowanego w USD miałaby przewagę w stosunku do towarów fakturowanych w euro. Zamiast tego jednak, jak wykazano w motywach 67 i 68, przywóz od innych producentów chińskich i ukraińskich, również tych sprzedających w USD, stale spadał pomiędzy 2006 r. a OD, tj. w okresie, podczas którego kursy wymiany EUR/USD tak często się zmieniały, co wyraźnie kontrastuje ze znaczącym wzrostem przywozu od Since Hardware w tym samym okresie. W związku z tym argumentacja ta została odrzucona.
- (79) Nie otrzymano żadnych dalszych uwag. Wyciągnięty zostaje zatem wniosek, że nie istnieje żaden czynnik, który mógłby zakłócić związek przyczynowy pomiędzy dumpingowym przywozem od Since Hardware i stopniem, w jakim przyczynił się on do szkody, która została stwierdzona powyżej.

F. INTERES UNII

- (80) Jak wspomniano w motywie 15, jedno stowarzyszenie handlowe współpracowało w dochodzeniu. Ponadto współpracujących producentów i importerów unijnych poproszono o przekazanie uwag, czy ich zdaniem nałożenie ewentualnego cła antydumpingowego na Since Hardware zmieniłoby wniosek dotyczący interesu Unii, wyrażony w motywach 51 - 62 rozporządzenia (WE) nr 452/2007.
- (81) Według producentów unijnych nałożenie cła antydumpingowego na Since Hardware nie zmieniłoby wniosków dotyczących interesu Unii wyrażonych w rozporządzeniu (WE) nr 452/2007.
- (82) Współpracujące stowarzyszenie handlowe stwierdziło, że nałożenie cła antydumpingowego na Since Hardware miałooby negatywny wpływ na rentowność zainteresowanych importerów i detalistów lub hurtowników. Jednak, według stowarzyszenia handlowego, jego członkowie - w tym duże sklepy detaliczne - również potwierdziły, że na produkt objęty dochodzeniem można przenieść wzrost cen, na przykład wynikający z wprowadzenia środków antydumpingowych, tak by nie odbiło się to

znacząco na klientach. Dlatego też nie podano konkretnego argumentu, który zmieniłby wnioski dotyczące interesu Unii, wyrażone w dwóch powyższych rozporządzeniach.

- (83) Z uwagi na powyższe stwierdza się, że nałożenie cła antydumpingowego na Since Hardware nie wpłynęłoby zasadniczo na wnioski dotyczące interesu Unii, wyrażone w motywach 51 - 62 rozporządzenia (WE) nr 452/2007. Nie podano powodów, dla których ta analiza miałaby się nie stosować, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do nałożenia cła antydumpingowego na Since Hardware.

G. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIENIU USTALEŃ

- (84) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przemysł unijny i Since Hardware przedstawiły swoje stanowiska w formie pisemnej i ustnej. Przemysł unijny zgadza się z ujawnionymi ustaleniami. Rozpatrzono uwagi zgłoszone przez Since Hardware. Żadna z nich nie wpłynęła jednakże na zmianę wniosków, o których mowa powyżej. Główne argumenty przedstawione przez Since Hardware wymieniono poniżej.
- (85) Since Hardware podtrzymało swoje stanowisko w sprawie domniemanej bezprawności wszczęcia dochodzenia pierwotnego wobec jednego przedsiębiorstwa oraz w sprawie domniemanej nieprawidłowości ustaleń w sprawie MET. Zarzuty te zostały opisane i odparte w motywach 6 - 10 oraz 36 - 44. W odniesieniu do niektórych szczegółowych uwag zgłoszonych przez Since Hardware w sprawie punktu pierwszego (część z nich została przedstawiona podczas przesłuchania), należy stwierdzić co następuje:
- (86) (i) Since Hardware stwierdziło, że ostatnie zdanie art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie stanowi przepisu wykonawczego dla któregośkolwiek z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO, a zatem nie może uwzględniać jakichkolwiek ustaleń poczynionych przez panel WTO. Art. 9 ust. 3 nie zobowiązuje jednakże instytucji do stosowania procedury przeglądu w celu zbadania zarzutów dumpingu formułowanych wobec przedsiębiorstw, co do których stwierdzono podczas dochodzenia pierwotnego, że nie stosują dumpingu lub stosują dumping *de minimis*. Przewiduje on jedynie, że przedsiębiorstwa te „można” poddać dochodzeniu w ramach dowolnego późniejszego przeglądu przeprowadzanego na mocy art. 11 rozporządzenia podstawowego. Jest oczywiste jednak, iż po przyjęciu tego przepisu w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO ustalono, że postępowanie takie byłoby sprzeczne z porozumieniem antydumpingowym WTO. Dlatego też instytucje mogą i mają obowiązek⁽¹⁾ korzystać z elastyczności zawartej w słowie „można” i odstępować od stosowania procedury przeglądu w celu zbadania takich zarzutów. Istnieje co najmniej jedno wcześniejsze dochodzenie⁽²⁾, w przypadku którego wypracowano taki sam wniosek.

⁽¹⁾ W świetle zobowiązania do interpretowania unijnego prawa w sposób jak najbardziej zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

⁽²⁾ Spawane rury stalowe, m.in. z Turcji, w sprawie przedsiębiorstwa Noksels, Dz.U. L 343 z 19.12.2008, motyw 143.

- (87) (ii) Since Hardware powtórzyło, że jego zdaniem rozporządzenie podstawowe nie dopuszcza możliwości przeprowadzania dochodzenia pierwotnego wobec jednego przedsiębiorstwa. Poza tym, co zostało już w tym temacie powiedziane w motywach 7 i 8, należy zwrócić uwagę na następujące kwestie. To prawda, że wiele z przywoływanych przez Since Hardware przepisów zostało sformułowanych w taki sposób, aby odnosiły się one do zwyczajowej sytuacji, tj. dochodzenia pierwotnego wobec całego kraju. Since Hardware nie zdołało jednak wskazać żadnego przepisu, który zakazuje prowadzenia postępowania pierwotnego tylko wobec pojedynczego przedsiębiorstwa w odniesieniu do specyficznych okoliczności niniejszej sprawy.
- (88) (iii) Since Hardware utrzymywało, że rozporządzenie (WE) nr 1515/2001 dopuszcza dostosowanie istniejących środków antydumpingowych do treści orzeczeń w sprawach sporów rozstrzyganych przed WTO, ale nic poza tym. To oznacza – po pierwsze – że Since Hardware nie zgłasza sprzeciwu wobec art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1515/2001, który formalnie wyklucza Since Hardware z zakresu rozporządzenia (WE) nr 452/2007 w sposób, który wyraźnie oznacza, że na przywóz tego przedsiębiorstwa nie zostanie nałożone żadne cło na podstawie tego rozporządzenia. Odnosnie do twierdzenia Since Hardware, że rozporządzenie (WE) nr 1515/2001 nie dopuszcza żadnych innych możliwości, należy podkreślić, iż rozporządzenie to bazuje na rozporządzeniu podstawowym. W szczególności – jak wskazano powyżej – bazuje ono na fakcie, że – w odniesieniu do specyficznych okoliczności niniejszej sprawy – rozporządzenie to w żaden sposób nie zabrania prowadzenia dochodzenia pierwotnego tylko wobec pojedynczego przedsiębiorstwa. Zgodnie z uwagą Since Hardware, z wniosku usunięto określone sformułowania, które mogły wprowadzać w błąd w tej kwestii.
- (89) (iv) Według Since Hardware padło ono ofiarą dyskryminacji, ponieważ – według Since Hardware – ustalenia w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO dotyczą w równym stopniu przedsiębiorstw, którym w ramach dochodzenia przeglądowego przyznano zerową stawkę celną. W odpowiedzi na powyższe należy przede wszystkim zauważyć, że sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO zwyczajnie nie dotyczy przytoczonej sytuacji. Dlatego też sytuacja tych przedsiębiorstw jest zupełnie inna.
- (90) (v) Since Hardware stwierdziło, że Komisja przeprowadza przegląd *de facto* jego stawki zerowej. Pogląd ten jest nie do przyjęcia. Po pierwsze: wbrew temu, co utrzymuje Since Hardware, przeprowadzona powyżej analiza szkody nie ogranicza się do potwierdzenia, że podczas pierwszego dochodzenia stwierdzono wystąpienie szkody. Wręcz przeciwnie – skupia się ona na rzeczywistych szkodliwych skutkach działań Since Hardware dla przemysłu unijnego już po przeprowadzeniu tego dochodzenia, uwzględniając fakt, że w zaistniałym przypadku niemożliwe jest przeprowadzenie zwyczajnej analizy szkody. Po drugie: fakt, że nałożone cło wygasa przed upływem zwyczajowego okresu pięciu lat nie oznacza, że dochodzenie ma charakter przeglądu *de facto*. Okres krótszy od pięciu lat przyjmowano już w przypadku wielu dochodzeń – z różnych powodów. W

niniejszym przypadku instytucje uważają, że choć – z jednej strony – Since Hardware nie powinno czerpać żadnych korzyści z faktu, że po pierwszym dochodzeniu zaczęło stosować dumping, z drugiej jednak strony nie powinno ono być narażone na jakiegokolwiek nieuzasadnione negatywne skutki. Na przykład gdyby w przypadku rozporządzenia Rady (WE) nr 452/2007 nie złożono wniosku o przegląd wygaśnięcia, przejawem dyskryminacji byłoby nieprzerwane stosowanie cła wobec Since Hardware po wygaśnięciu tego rozporządzenia.

- (91) (vi) Since Hardware stwierdziło, że wybranie dochodzenia pierwotnego narusza jego prawa, ponieważ gdyby dochodzenie przeprowadzono w drodze przeglądu, zastosowanie miałyby art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (tj. zobowiązanie do stosowania w przeglądzie tej samej metodologii, którą zastosowano w dochodzeniu pierwotnym). Since Hardware nie wskazało jednakże żadnej kwestii, która wskazywałaby na to, że w niniejszym dochodzeniu instytucje zastosowały inną metodologię niż ta użyta w pierwszym dochodzeniu. Ponadto nawet gdyby Since Hardware było w stanie wykazać, że zastosowano inną metodologię, byłoby to wynikiem faktu, że sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO wskazuje, iż instytucje są zobowiązane do niestosowania dochodzenia w sprawie zarzutów wobec Since Hardware w formie przeglądu.
- (92) (vii) Since Hardware zauważyło na koniec, że instytucje powinny były przeprowadzić dochodzenie w sprawie zarzutów wobec niego w drodze przeglądu, a następnie – w przypadku nałożenia na nie cła i skutecznego zaskarżenia tego cła przez ChRL w ramach procedury rozstrzygania sporów WTO – znieść to cło, lecz bez mocy wstecznej. Za wysoce niewłaściwe należy jednak uznać świadome łamanie zasad WTO w sytuacji, gdy – tak jak w niniejszym przypadku – istnieje sposób na przeprowadzenie dochodzenia w zgodzie z rozporządzeniem podstawowym, według wykładni odpowiadającej zasadom WTO. Ponadto bez uszczerbku dla zasadności tego rodzaju twierdzeń, jest rzeczą oczywistą, że skutkiem takiego działania mogłoby być złożenie przez zainteresowane przedsiębiorstwa wniosków o odszkodowanie za poniesione szkody przeciw instytucjom.
- (93) Odnośnie do ustaleń w sprawie MET, Since Hardware uważa, że w tej sprawie znaczącym obciążeniem dla niego było udowodnienie, że spełnia kryteria MET, w szczególności jeżeli chodzi o ingerencję państwa w ceny wykorzystywanych przez nie głównych surowców. MET stanowi jednakże wyjątek od ogólnej zasady, a wszelkie odstępstwa lub wyjątki od ogólnej zasady obowiązkowo podlegają ścisłej interpretacji. Status podmiotu traktowanego na zasadach gospodarki rynkowej przyznać można jedynie, jeżeli zostanie wykazane, że w przypadku danego producenta eksportującego przeważają warunki gospodarki rynkowej. Jak już zostało powiedziane w motywie 40, obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na producencie eksportującym, który chce korzystać ze statusu podmiotu gospodarki rynkowej. Wniosek musi zawierać wystarczające dowody. Komisja nie ma obowiązku wykazać, że dany producent eksportujący nie spełnia kryteriów MET. Zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez

producenta eksportującego są wystarczające, aby wykazać, że spełnione zostały kryteria MET. Ponieważ Komisja ustaliła, że istnieje szereg elementów, które wskazują na znaczącą ingerencję państwa w zakresie kosztu ważniejszych nakładów, zadaniem przedsiębiorstwa jest odpowiednio wykazanie, że rzeczona ingerencja państwa nie ma miejsca lub że nie miała ona wpływu na decyzje podejmowane przez to przedsiębiorstwo (kryterium 1 w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego). W każdym razie, zgodnie z treścią motywów 34 i 43, Since Hardware nie wykazało także, że spełnia kryterium 2 w art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia dotyczące księgowości, powołując się na zbyt duże obciążenie związane z przedstawieniem dowodów w tej sprawie.

- (94) Poza powyższym w swoich uwagach do ostatecznych wniosków Since Hardware wysunęło jeszcze dwa argumenty. Po pierwsze, Since Hardware uważa, że wartość normalną należało dostosować zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, ponieważ ceny surowców (wyrobów ze stali) są niższe w ChRL niż na rynku państwa analogicznego. Twierdzenie to jest nie do przyjęcia. Istotnie należy przypomnieć, że Since Hardware odmówiono statusu MET. W związku z tym wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. Wynika z tego, w sposób oczywisty, że ceny i koszty w ChRL uznaje się za niewiarygodne w kontekście ustalania wartości normalnej, a więc nie można ich wykorzystać do ustalenia czy też dostosowania tej wartości. Ponadto należy zauważyć, że – wbrew twierdzeniu Since Hardware – nie można przeprowadzić dostosowania na mocy art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, jeżeli nie zostało wykazane, że konsumenci regularnie płacą różne ceny za podobny produkt na rynku krajowym, w tym przypadku na rynku państwa analogicznego, ze względu na różnice w cenach surowców. Since Hardware nie wskazało żadnego przypadku takiej różnicy cenowej.
- (95) Po drugie, Since Hardware stwierdziło, że Komisja nie przeprowadziła wystarczająco szczegółowej analizy szkody w ramach bieżącego dochodzenia. Stwierdzono także, że zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja powinna była objąć dochodzeniem wszystkie wskaźniki szkody. Należy jednakże zauważyć, że Komisja ustaliła (zob. w szczególności część D), że wielkość przywozu po cenach dumpingowych prowadzonego przez Since Hardware wzrosła znacząco właśnie w okresie badanym oraz że ceny sprzedaży Since Hardware w znaczącym stopniu podcinały ceny przemysłu unijnego. To ustalenie opiera się na obiektywnej analizie konkretnych dowodów. Jest ono zatem zgodne z art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Jest prawdą, że nie wszystkie czynniki ustanowione w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zostały poddane analizie. Należy jednakże przypomnieć, że zanim ustalono, że Since Hardware prowadziło sprzedaż po cenach dumpingowych – tj. podczas pierwszego dochodzenia – było już wiadomo – dzięki analizie tych czynników – że przywóz po cenach dumpingowych

z ChRL powodował szkody. Ponowna analiza tych czynników byłaby bezcelowa, ponieważ – nawet zakładając, że wszystkie z tych czynników miałyby obecnie wartość dodatnią – wynikałoby to (przynajmniej częściowo) z faktu, że przemysł unijny jest już obecnie chroniony przed wszelkim⁽¹⁾ przywozem po cenach dumpingowych z ChRL i Ukrainy (z wyjątkiem przywozu Since Hardware). Ponadto nie wskazano żadnego czynnika, który mógłby zakłócić związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych od Since Hardware a jego negatywnymi skutkami dla przemysłu unijnego. Wreszcie wstrzymanie się od zastosowania odpowiednich środków wobec Since Hardware stanowiłoby postępowanie dyskryminacyjne wobec tych producentów eksportujących, którzy objęci są środkiem wprowadzonym w wyniku pierwszego dochodzenia pierwotnego.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (97) W świetle powyższych wniosków osiągniętych w odniesieniu do dumpingu, wynikającego z niego stopnia przyczynienia się do szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki na przywóz z ChRL produktu objętego postępowaniem, wytwarzanego przez Since Hardware.

1. Poziom usuwający szkodę

- (98) Poziom ostatecznych środków antydumpingowych powinien być wystarczający do usunięcia szkody wyrządzanej przemysłowi unijnemu przywozem towarów po cenach dumpingowych, jednak z zachowaniem ustalonych marginesów dumpingu. Jak podano w motywie 75, stwierdzono iż ceny przemysłu Unii ogólnie generowały straty w OD. Dlatego też nie byłoby właściwe oparcie stawki cła wyłącznie na marginesie podcięcia.
- (99) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że zastosowanie środków powinno umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie jego kosztów oraz osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. Marża zysku przed opodatkowaniem zastosowana do tego obliczenia wyniosła 7 % obrotu. Jak wspomniano w motywie 63 rozporządzenia (WE) nr 452/2007, w toku pierwszego dochodzenia wykazano, że taki był poziom zysku, jakiego można by w sposób uzasadniony oczekiwać w przypadku niewystępowania szkodliwego dumpingu. Na tej podstawie obliczono niewyrządzającą szkody cenę podobnego produktu przemysłu unijnego. W tym celu od przemysłu unijnego zebrano informacje, aby obliczyć średnią ważoną ich rzeczywistej marży zysku/straty w obecnym OD. Cenę niewyrządzającą szkody uzyskano odejmując obliczoną w taki sposób marżę zysku/straty przemysłu unijnego od ich cen sprzedaży i dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku w wysokości 7 %.

⁽¹⁾ Co prawda przez pewien czas – w wyniku anulowania przez Trybunał Sprawiedliwości rozporządzenia (WE) nr 452/2007 w zakresie obejmującym Foshan Shunde – przedsiębiorstwo to *de facto* również korzystało z zerowej stawki celnej; nie ma to jednak istotnego znaczenia, w szczególności ponieważ przypadek ten miał miejsce dopiero kilka lat po wejściu w życie przedmiotowego rozporządzenia.

- (100) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia, z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek średniej wartości importowej CIF. W ten sposób uzyskano poziom usuwający szkodę wynoszący 35,8 %, który był niższy niż margines dumpingu stwierdzony w przypadku Since Hardware.

2. Wyłączenie Since Hardware z ostatecznego środka antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 452/2007

- (101) W związku z przeglądem na mocy rozporządzenia (WE) nr 1515/2001 i w świetle sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO przyjętego przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO, w szczególności jego pkt 305 i 306, rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1241/2010 wyłączyło przedsiębiorstwo Since Hardware z ostatecznego środka antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 452/2007.

- (102) Nowy środek może zostać obecnie nałożony na Since Hardware.

3. Forma i poziom środka

- (103) W świetle powyższych faktów i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i produkowanego przez Since Hardware na poziomie usuwającym szkodę.
- (104) Na podstawie powyższych ustaleń ostateczna stawka cła na ten przywóz wynosi 35,8 %.
- (105) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki standardowo wprowadza się na pięć lat, chyba że mają miejsce szczególne powody i okoliczności, które uzasadniają krótszy okres. W niniejszym przypadku uważa się za właściwe ograniczenie czasu obowiązywania środka tak, by funkcjonował do wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego m.in. z ChRL, nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 452/2007. W ten sposób możliwe będzie równoczesne rozpatrzenie wszelkich wniosków o przegląd wygaśnięcia obowiązujących środków w odniesieniu do całości przywozu pochodzącego m.in. z ChRL. Oczywiście podmioty gospodarcze objęte postępowaniem, a w szczególności Since Hardware lub przemysł unijny mogą, przed 27 kwietnia 2012 r., wystąpić o inne przeglądy niniejszego rozporządzenia, w szczególności przegląd okresowy, pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów związanych z takim wnioskiem.

(106) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianej indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania, wolno stojących lub nie, z blatem wyposażonym w odsysanie pary lub ogrzewanie lub nadmuch lub bez tych funkcji, w tym również rękawników, a także podstawowych części tych desek, tj. nóg, blatów i podstaw do żelazka, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i produkowanych przez Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd., objętych kodami CN ex 3924 90 00, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 oraz ex 8516 90 00 (kody TARIC 3924 90 00 10,

4421 90 98 10, 7323 93 90 10, 7323 99 91 10, 7323 99 99 10, 8516 79 70 10 oraz 8516 90 00 51).

Artykuł 2

1. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego, stosowaną do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwo wymienione poniżej, ustala się następująco:

Producent	Stawka cła	Dodatkowy kod Taric
Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd., Guangzhou	35,8%	A784

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 27 kwietnia 2012 r. o ile nie zostanie poddane przeglądowi na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N-105 4/92, 1049 Brussels, BELGIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1244/2010**z dnia 9 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004****(Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 92,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dwa państwa członkowskie lub ich właściwe organy wnioskuje o wprowadzenie zmian w załącznikach VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- (2) Niektóre państwa członkowskie lub ich właściwe organy wnioskuje o wprowadzenie zmian w załącznikach 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
- (3) Należy dostosować załączniki VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz załączniki 1 i 2 do rozporządzenia (WE) nr 987/2009, tak aby uwzględniały najnowsze zmiany w prawodawstwie krajowym oraz gwarantowały zainteresowanym stronom przejrzystość i pewność prawa.
- (4) Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego wyraziła zgodę na wprowadzenie zmian.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

1) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) w części 1 sekcja „PORTUGALIA” otrzymuje brzmienie:

„PORTUGALIA

Wszystkie wnioski o przyznanie świadczeń z tytułu inwalidztwa, starości oraz rent rodzinnych, z wyjątkiem przypadków, w których suma okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie ustawodawstwa więcej niż jednego państwa członkowskiego jest równa lub większa niż 21 lat kalendarzowych, lecz suma krajowych okresów ubezpieczenia jest równa lub mniejsza niż 20 lat, a wyliczenia dokonano zgodnie z przepisami art. 32 i 33 dekretu – ustawy nr 187/2007 z dnia 10 maja 2007 r.”;

b) w części 2 po sekcji „POLSKA” dodaje się nową sekcję w brzmieniu:

„PORTUGALIA

Dodatkowe emerytury lub renty przyznawane na mocy dekretu – ustawy nr 26/2008 z dnia 22 lutego 2008 r. (publiczny system kapitalizacji).”;

2) w załączniku IX część I sekcja „NIDERLANDY” wprowadza się następujące zmiany:

a) tekst „Ustawa z dnia 18 lutego 1966 r. o ubezpieczeniu pracowników na wypadek inwalidztwa, z późniejszymi zmianami (WAO)” zastępuje się tekstem „Ustawa z dnia 18 lutego 1966 r. o ubezpieczeniu z tytułu niepełnosprawności, z późniejszymi zmianami (WAO)”;

b) tekst „Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa osób pracujących na własny rachunek, z późniejszymi zmianami (WAZ)” zastępuje się tekstem „Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o świadczeniach z tytułu niepełnosprawności dla osób pracujących na własny rachunek, z późniejszymi zmianami (WAZ)”;

c) tekst „Ustawa z dnia 21 grudnia 1995 r. o ubezpieczeniu ogólnym dla pozostałych przy życiu osób pozostających na utrzymaniu (ANW)” zastępuje się tekstem „Ustawa ogólna z dnia 21 grudnia 1995 r. dotycząca osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela (ANW)”;

d) tekst „Ustawa z dnia 10 listopada 2005 r. o dostosowaniu pracy i wysokości dochodu do zdolności do pracy (WIA)” zastępuje się tekstem „Ustawa z dnia 10 listopada 2005 r. o pracy i dochodzie w zależności od zdolności do pracy (WIA)”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 987/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w sekcji „BELGIA-NIDERLANDY” skreśla się lit. a);
- b) skreśla się sekcję „NIEMCY-NIDERLANDY”;

c) skreśla się sekcję „NIDERLANDY-PORTUGALIA”;

d) skreśla się sekcję „DANIA-LUKSEMBURG”;

2) w załączniku 2, nagłówek, wyrażenie „art. 31 i 41” zastępuje się wyrażeniem „art. 32 ust. 2 i art. 41 ust. 1”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1245/2010**z dnia 21 grudnia 2010 r.****otwierające unijne kontyngenty taryfowe na 2011 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy otworzyć unijne kontyngenty taryfowe na mięso baranie i kozie na rok 2011. Należności celne i ilości należy ustalić zgodnie z poszczególnymi umowami międzynarodowymi obowiązującymi w roku 2011.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wykonania dla Wspólnoty przepisów dotyczących taryfy celnej ustanowionych w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽²⁾, przewiduje dodatkowy dwustronny kontyngent taryfowy w wysokości 2 000 ton, zwiększany co roku w stosunku do wielkości pierwotnej o 10 %, otwarty dla produktu objętego kodem 0204 od dnia 1 lutego 2003 r. Należy zatem dodać 200 dodatkowych ton do kontyngentu w ramach GATT/WTO dla Chile i w roku 2011 nadal zarządzać obydwoma kontyngentami w identyczny sposób.
- (3) Niektóre kontyngenty ustala się na okres biegnący od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. Ponieważ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przywozem zarządza się w ramach roku kalendarzowego, w przypadku przedmiotowych kontyngentów ilości określone dla roku kalendarzowego 2011 stanowią sumę połowy ilości ustalonej na okres od dnia 1 lipca 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. i połowy ilości ustalonej na okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.
- (4) Należy ustalić ekwiwalent wagowy tusz w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unijnych kontyngentów taryfowych.
- (5) W drodze odstępstwa od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1439/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. ustanawiającego

szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3013/89 w odniesieniu do przywozu i wywozu produktów sektora mięsa baraniego i koziego⁽³⁾ kontyngentami na produkty z mięsa baraniego i koziego należy zarządzać zgodnie z przepisami art. 144 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy tego dokonać zgodnie z art. 308a, 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w zakresie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁴⁾.

- (6) Kontyngenty taryfowe w ramach niniejszego rozporządzenia należy początkowo uznać za kontyngenty, które nie są bliskie wykorzystania w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, przy zastosowaniu zarządzania zgodnie z zasadą „kto pierwszy, ten lepszy”. Należy zatem zezwolić organom celnym na zniesienie wymogu złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do towarów początkowo przywożonych w ramach tych kontyngentów zgodnie z art. 308c ust. 1 i art. 248 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Z uwagi na specyfikę przechodzenia z jednego systemu zarządzania na drugi nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.
- (7) Należy sprecyzować, jaki dowód potwierdzający pochodzenie produktów powinny przedstawić podmioty gospodarcze, aby skorzystać z kontyngentów taryfowych według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”.
- (8) Organom celnym w momencie zgłaszania przez podmioty gospodarcze produktów z mięsa baraniego w celu przywozu trudno jest ustalić, czy produkty te pochodzą z owiec domowych czy owiec innego pochodzenia, co jest podstawą do stosowania różnych stawek celnych. W związku z tym stosowne jest zapewnienie, aby dowód pochodzenia zawierał takie wyjaśnienie.
- (9) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1234/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2010 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego⁽⁵⁾ staje się nieaktualne z końcem roku 2010. Z tego względu należy uchylić powyższe rozporządzenie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 20.2.2003, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 7.⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 73.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie otwiera unijne kontyngenty taryfowe na przywóz owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 2

Należności celne mające zastosowanie do produktów objętych kontyngentami, o których mowa w art. 1, kody CN, kraje pochodzenia w podziale na grupy oraz numery porządkowe zostały określone w załączniku.

Artykuł 3

1. Wyrażone w ekwiwalentach wagowych tusz ilości produktów przywożonych w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, są określone w załączniku.

2. W celu obliczenia ilości wyrażonych za pomocą „ekwiwalentów wagowych tusz”, o których mowa w ust. 1, masę netto produktów z mięsa baraniego i koziego należy pomnożyć przez następujące współczynniki:

- a) w przypadku zwierząt żywych: 0,47;
- b) w przypadku mięsa z jagniąt i z kozłat bez kości: 1,67;
- c) w przypadku baraniny bez kości, mięsa owczego i mięsa koziego bez kości innego niż z kozłat oraz dowolnej mieszanki tych mięs: 1,81;
- d) w przypadku produktów z kośćmi: 1,00.

„Kozłę” oznacza kozę w wieku do jednego roku.

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od tytułu II część A i B rozporządzenia (WE) nr 1439/95 w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r. kontyngentami taryfowymi określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia zarządza się na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” zgodnie z art. 308a, 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Nie wymaga się pozwoleń na przywóz.

Artykuł 5

1. Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych określonych w załączniku, należy przedstawić organom celnym Unii ważny

dowód pochodzenia wydany przez właściwy organ w danym państwie trzecim wraz ze zgłoszeniem celnym o dopuszczenie do swobodnego obrotu danych towarów.

Pochodzenie produktów objętych kontyngentami taryfowymi innymi niż te wynikające z umów w sprawie preferencyjnej stawki celnej określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii.

2. Dowodem pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest:

- a) w przypadku kontyngentu taryfowego stanowiącego część umowy w sprawie preferencyjnej stawki celnej – dowód pochodzenia określony w tej umowie;
- b) w przypadku pozostałych kontyngentów taryfowych – dowód pochodzenia ustalony zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz, oprócz elementów przewidzianych w tym artykule, następujące dane:
 - kod CN (przynajmniej cztery pierwsze cyfry),
 - numer porządkowy lub numery porządkowe danego kontyngentu taryfowego,
 - całkowita waga netto dla kategorii współczynnika zgodnie z art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- c) w przypadku kraju, którego kontyngenty wchodzą w zakres lit. a) oraz b) i zostały połączone – dowód, o którym mowa w lit. a).

W przypadku gdy dowód pochodzenia, o którym mowa w lit. b), jest przedstawiany jako dokument towarzyszący tylko jednemu zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu, może on zawierać kilka numerów porządkowych. W każdym innym przypadku dowód powinien zawierać tylko jeden numer porządkowy.

Artykuł 6

Rozporządzenie (UE) nr 1234/2009 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**MIĘSO BARANIE I KOZIE (w tonach ekwiwalentów wagowych tusz) UNIJNE KONTYNGENTY TARYFOWE
NA ROK 2011**

Nr grupy państw	Kody CN	Cło „ad valorem” %	Cło specyficzne EUR/100 kg	Nr porządkowy w systemie „kto pierwszy, ten lepszy”				Pochodzenie	Roczna wielkość (w tonach) ekwiwalentów wagowych tusz
				Zwierzęta żywe (współczynnik = 0,47)	Jagnięcina bez kości ⁽¹⁾ (współczynnik = 1,67)	Mięso baranie bez kości ⁽²⁾ (współczynnik = 1,81)	Mięso z kością i tusze (współczynnik = 1,00)		
1	0204	Zero	Zero	—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentyna	23 000
				—	09.2105	09.2106	09.2012	Australia	18 786
				—	09.2109	09.2110	09.2013	Nowa Zelandia	227 854
				—	09.2111	09.2112	09.2014	Urugwaj	5 800
				—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	6 600
				—	09.2121	09.2122	09.0781	Norwegia	300
				—	09.2125	09.2126	09.0693	Grenlandia	100
				—	09.2129	09.2130	09.0690	Wyspy Owcze	20
				—	09.2131	09.2132	09.0227	Turcja	200
				—	09.2171	09.2175	09.2015	Inne ⁽³⁾	200
2	0204, 0210 99 21, 0210 99 29, 0210 99 60	Zero	Zero	—	09.2119	09.2120	09.0790	Islandia	1 850
3	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Zero	09.2181	—	—	09.2019	Erga omnes ⁽⁴⁾	92

⁽¹⁾ Oraz mięso kozłat.⁽²⁾ Oraz mięso kozie inne niż mięso kozłat.⁽³⁾ „Inne” dotyczy wszystkich miejsc pochodzenia, z wyłączeniem innych państw wymienionych w niniejszej tabeli.⁽⁴⁾ Erga omnes odnosi się do wszystkich miejsc pochodzenia, w tym państw wymienionych w niniejszej tabeli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1246/2010**z dnia 21 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	87,5
	MA	42,8
	TR	107,4
	ZZ	79,2
0707 00 05	EG	140,2
	JO	158,2
	TR	84,2
	ZZ	127,5
0709 90 70	MA	83,7
	TR	115,9
	ZZ	99,8
0805 10 20	AR	43,0
	BR	41,5
	MA	60,3
	PE	58,9
	TR	66,6
	UY	48,7
	ZA	50,2
	ZZ	52,7
0805 20 10	MA	61,9
	ZZ	61,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	61,3
	IL	72,0
	JM	144,2
	TR	71,6
	ZZ	87,3
0805 50 10	AR	49,2
	TR	55,5
	UY	49,2
	ZZ	51,3
0808 10 80	AR	74,9
	CA	84,9
	CL	84,2
	CN	83,7
	MK	29,3
	NZ	74,9
	US	104,8
	ZA	124,1
0808 20 50	ZZ	82,6
	CN	63,6
	US	134,5
	ZZ	99,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1247/2010**z dnia 21 grudnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1230/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 22 grudnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	59,68	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	59,68	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	59,68	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,60	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/92/UE

z dnia 21 grudnia 2010 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej bromukonazolu jako substancji czynnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje bromukonazol. Decyzją Komisji 2008/832/WE ⁽⁴⁾ postanowiono nie włączać bromukonazolu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek, w którym ubiega się o zastosowanie przyspieszonej procedury przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I ⁽⁵⁾ do tej dyrektywy.
- (3) Wniosek ten przedłożono Belgii, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej oraz przewidywane zastosowania są takie same jak w przedmiocie decyzji 2008/832/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne okre-

ślone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008. Belgia dokonała oceny nowych informacji i danych przedłożonych przez wnioskodawcę i opracowała dodatkowe sprawozdanie. Przedstawiła to sprawozdanie Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 8 października 2010 r.

- (4) Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy, aby się do niego ustosunkowali, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 i na wniosek Komisji dodatkowe sprawozdanie zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie i Urząd. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące bromukonazolu w dniu 29 lipca 2010 r. ⁽⁶⁾. Projekt sprawozdania z oceny, dodatkowe sprawozdanie oraz stanowisko Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 23 listopada 2010 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego bromukonazolu, opracowanego przez Komisję.
- (5) Dodatkowe sprawozdanie przygotowane przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy oraz nowe wnioski Urzędu dotyczą głównie kwestii, które doprowadziły do niewłączenia. Kwestie te obejmowały w szczególności znaczne zagrożenie dla organizmów wodnych oraz brak dostępnych informacji umożliwiających ocenę potencjalnego skażenia wód powierzchniowych i wód gruntowych.
- (6) Nowe informacje przedłożone przez wnioskodawcę umożliwiły ocenę potencjalnego skażenia wód powierzchniowych i wód gruntowych. Aktualnie dostępne informacje wskazują, że zagrożenie skażeniem wód gruntowych jest niskie oraz że zagrożenia dla organizmów wodnych jest dopuszczalne.
- (7) W rezultacie dodatkowe dane i informacje dostarczone przez wnioskodawcę pozwalają na rozwianie tych obaw, które doprowadziły do niewłączenia. Nie pojawiły się żadne inne otwarte kwestie naukowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 53.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bromukonazole* EFSA Journal 2010; 8(8):1704. [84 ss.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1704. Dostępne w Internecie: www.efsa.europa.eu/efsajournal –.

- (8) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające bromukonazol zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć bromukonazol do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.
- (9) Bez uszczerbku dla tego ustalenia należy uzyskać informacje potwierdzające na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. Należy zatem nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia potwierdzających danych dotyczących pozostałości metabolitów pochodnych triazolu w uprawach pierwotnych, roślinach uprawianych zmianowo oraz produktach pochodzenia zwierzęcego, poza informacjami dotyczącymi długoterminowego zagrożenia dla ssaków roślinożernych. W celu doprecyzowania oceny ewentualnych właściwości bromukonazolu powodujących zaburzenia endokrynologiczne należy wprowadzić wymóg poddania bromukonazolu dalszym badaniom, jak tylko pojawią się wytyczne OECD w sprawie badań zaburzeń endokrynologicznych lub wytyczne w sprawie badań uzgodnione na poziomie Wspólnoty.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2011 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2011 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/WE dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„323	Bromukonazol Nr CAS: 116255-48-2 Nr CIPAC: 680	1-[(2RS,4RS:2RS,4SR)-4-bromo-2-(2,4-dichlorofenylo)tetrahydrofurfuryl]-1H-1,2,4-triazol	≥ 960 g/kg	1 lutego 2011 r.	31 stycznia 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad określonych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego bromukonazolu, w szczególności dodatki I i II do tego sprawozdania, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 23 listopada 2010 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — bezpieczeństwo operatorów; w stosownych przypadkach należy zapewnić umieszczenie w warunkach użytkowania zalecenia dotyczącego stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę organizmów wodnych. Warunki zezwolenia muszą w stosownych przypadkach zawierać środki zmniejszające ryzyko, takie jak odpowiednie strefy buforowe. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, by wnioskodawca dostarczył Komisji: — dalsze informacje dotyczące pozostałości metabolitów pochodnych triazolu w uprawach pierwotnych, roślinach uprawianych zmianowo oraz produktach pochodzenia zwierzęcego, — informacje pozwalające na bardziej szczegółowe rozpatrzenie długoterminowego zagrożenia dla ssaków roślinożernych. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wnioskodawca, na wniosek którego bromukonazol został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył te informacje potwierdzające Komisji najpóźniej do dnia 31 stycznia 2013 r. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, aby wnioskodawca w ciągu dwóch lat od daty przyjęcia wytycznych OECD w sprawie badań zaburzeń endokrynologicznych lub wytycznych w sprawie badań uzgodnionych na poziomie Wspólnoty przedłożył Komisji dalsze informacje dotyczące ewentualnych właściwości bromukonazolu powodujących zaburzenia endokrynologiczne.”

(*) Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady

(2010/795/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 3,

uwzględniając art. 2 ust. 2 załącznika III do regulaminu wewnętrznego Rady⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 3 akapit czwarty Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych stanowi, że jeżeli – do 31 października 2014 r. – akt ma zostać przyjęty przez Radę większością kwalifikowaną i, na wniosek członka Rady, sprawdza się, czy państwa członkowskie stanowiące tę większość reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii, co oblicza się na podstawie danych liczbowych dotyczących liczby ludności podanych w art. 1 załącznika III do regulaminu wewnętrznego Rady (zwanego dalej „regulaminem wewnętrznym”).
- (2) Artykuł 2 ust. 2 załącznika III do regulaminu wewnętrznego stanowi, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia każdego roku Rada dostosowuje, zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd Statystyczny Unii Europejskiej w dniu 30 września poprzedniego roku, dane liczbowe określone w art. 1 tego załącznika.
- (3) W związku z tym regulamin wewnętrzny powinien zostać dostosowany na rok 2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 załącznika III do regulaminu wewnętrznego otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Do celów stosowania art. 16 ust. 5 TUE oraz art. 3 ust. 3 i 4 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych liczba ludności każdego państwa członkowskiego na okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. wynosi:

Państwo członkowskie	Liczba ludności (w tys.)
Niemcy	81 802,3
Francja	64 714,1
Zjednoczone Królestwo	62 008,0
Włochy	60 340,3
Hiszpania	45 989,0
Polska	38 167,3
Rumunia	21 462,2
Niderlandy	16 575,0
Grecja	11 305,1
Belgia	10 827,0
Portugalia	10 637,7
Republika Czeska	10 506,8
Węgry	10 014,3
Szwecja	9 340,7
Austria	8 375,3
Bułgaria	7 563,7
Dania	5 534,7
Słowacja	5 424,9
Finlandia	5 351,4
Irlandia	4 467,9
Litwa	3 329,0
Łotwa	2 248,4
Słowenia	2 047,0
Estonia	1 340,1
Cypr	803,1
Luksemburg	502,1
Malta	413,0
Ogółem	501 090,4
próg (62 %)	310 676,1”

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

S. VANACKERE

Przewodniczący

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPOL COPPS/1/2010
z dnia 21 grudnia 2010 r.
w sprawie przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach
Palestyńskich (EUPOL COPPS)
(2010/796/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

Artykuł 1

uwzględniając decyzję Rady 2010/784/WPZiB z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1,

Niniejszym przedłuża się mandat Henrika MALMQUISTA jako szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) na okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(1) Na mocy art. 10 ust. 1 decyzji Rady 2010/784/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podjęcia odpowiednich decyzji, w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego misji EUPOL COPPS, w tym decyzji o mianowaniu szefa misji.

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2011 r.

(2) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa złożył wniosek o przedłużenie mandatu Henrika MALMQUISTA jako szefa misji EUPOL COPPS,

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 60.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2010 WSPÓLNEGO KOMITETU WETERYNARYJNEGO USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ DOTYCZĄCEJ HANDLU PRODUKTAMI ROLNYMI

z dnia 1 grudnia 2010 r.

w sprawie zmiany dodatków 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do umowy

(2010/797/UE)

WSPÓLNY KOMITET WETERYNARYJNY,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi (zwaną dalej „Umową o rolnictwie”), w szczególności art. 19 ust. 3 jej załącznika 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o rolnictwie weszła w życie dnia 1 czerwca 2002 r.
- (2) Artykuł 19 ust. 1 załącznika 11 do Umowy o rolnictwie ustanawia Wspólny Komitet Weterynaryjny, którego zadaniem jest rozpatrywanie wszystkich kwestii związanych z tym załącznikiem i jego wdrażaniem oraz wykonywanie wszelkich przewidzianych w nim zadań. Zgodnie z art. 19 ust. 3 tego załącznika Wspólny Komitet Weterynaryjny może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do dodatków do tego załącznika, w szczególności w celu ich dostosowania i aktualizacji.
- (3) Dodatki do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zostały po raz pierwszy zmienione decyzją nr 2/2003 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie zmiany dodatków 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 do umowy ⁽¹⁾.
- (4) Dodatki do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zostały po raz ostatni zmienione decyzją nr 1/2008 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany dodatków 2, 3, 4, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do umowy ⁽²⁾.

- (5) Konfederacja Szwajcarska zgłosiła wniosek o przedłużenie przyznanego wcześniej zwolnienia z badania, którego celem jest wykrycie obecności włosieni (*Trichinella*) w tuszach wieprzowych i mięsie świń domowych przeznaczonych na tucź i do uboju w rzeźniach o niewielkich mocach produkcyjnych. Biorąc pod uwagę, że wspomniane tusze wieprzowe i mięso świń domowych, a także przetwory mięsne, produkty mięsne oraz przetworzone produkty mięsne nie mogą być przedmiotem handlu z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami art. 9 lit. a) rozporządzenia władz Szwajcarii w sprawie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108) wydanego przez Federalny Departament Spraw Wewnętrznych, wniosek ten może zostać przyjęty. Przedmiotowe odstępstwo powinno zatem obowiązywać do dnia 31 grudnia 2014 r.
- (6) Od momentu ostatniej zmiany dodatków do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zmianie uległy również przepisy ustawowe określone w dodatkach 1, 2, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do tej umowy. Należy w związku z tym uaktualnić punkty kontaktowe, o których mowa w dodatku 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie.
- (7) Należy odpowiednio zmienić dodatki 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatki 1, 2, 5, 6, 10 oraz 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie zmienia się zgodnie z załącznikami I–VI do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zostaje podpisana przez współprzewodniczących lub inne osoby upoważnione do działania w imieniu Stron.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej podpisania przez obie Strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 89.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Bernie dnia 1 grudnia 2010 r.

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Hans WYSS
Przewodniczący delegacji

Sporządzono w Brukseli dnia 1 grudnia 2010 r.

W imieniu Unii Europejskiej
Paul VAN GELDORP
Przewodniczący delegacji

ZAŁĄCZNIK I

1. W dodatku 1 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V „Grypa ptaków” otrzymuje brzmienie:

„V. Grypa ptaków

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).	1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE; RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko wysoce zakaźnym chorobom epizootycznym, cele zwalczania) i art. 57 (techniczne przepisy wykonawcze, współpraca międzynarodowa). 2. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (wysoce zakaźne choroby epizootyczne), art. 49 (obchodzenie się z drobnoustrojami chorobotwórczymi dla zwierząt), art. 73 i 74 (sprzątanie i dezynfekcja), art. 77–98 (wspólne postanowienia dotyczące wysoce zakaźnych chorób epizootycznych), art. 122–125 (szczególne środki walki z gripą ptaków). 3. Rozporządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Federalnego Departamentu Gospodarki (Org DFE; RS 172.216.1) w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

- Unijnym laboratorium referencyjnym dla grypy ptaków jest Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo. Szwajcaria zobowiązuje się pokryć koszty, którymi będzie obciążona z tytułu działań tego laboratorium z racji pełnienia tej funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium określone zostały w pkt 2 załącznika VII do dyrektywy 2005/94/WE.
- Zgodnie z art. 97 rozporządzenia o epizootiach Szwajcaria dysponuje planem na wypadek sytuacji kryzysowych, który opublikowany jest na stronach internetowych Federalnego Urzędu Weterynaryjnego.
- Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 60 dyrektywy 2005/94/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

2. W dodatku 1 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział VII „Choroby ryb i mięczaków” otrzymuje brzmienie:

„VII. Choroby ryb i mięczaków

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).	1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE; RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 10 (środki przeciwko chorobom epizootycznym, cele zwalczania) i art. 57 (techniczne przepisy wykonawcze, współpraca międzynarodowa). 2. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 3 i 4 (choroby epizootyczne, których dotyczy rozporządzenie), art. 18a (rejestracja hodowli obejmujących ryby), art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb i organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

1. Obecnie hodowla ostryg płaskich nie jest praktykowana w Szwajcarii. W przypadku pojawienia się bonamiozy lub marteiliozy Federalny Urząd Weterynaryjny zobowiązuje się do przyjęcia koniecznych środków interwencyjnych zgodnych z przepisami Unii Europejskiej na podstawie art. 57 ustawy o epizootiach.
2. W celu zwalczania chorób ryb i mięczaków Szwajcaria stosuje rozporządzenie o epizootiach, w szczególności jego art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb oraz organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne) oraz art. 291 (choroby epizootyczne podlegające monitorowaniu).
3. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób skorupiaków jest Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Zjednoczone Królestwo. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób ryb jest National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngøvej 2, 8200 Århus, Dania. Unijnym laboratorium referencyjnym dla chorób mięczaków jest Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Francja. Szwajcaria zobowiązuje się pokryć koszty, którymi będzie obciążona z tytułu działań tych laboratoriów z racji pełnienia tej funkcji. Funkcje i zadania tych laboratoriów są określone w części I załącznika VI do dyrektywy 2006/88/WE.
4. Przeprowadzenie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 58 dyrektywy 2006/88/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK II

1. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I „Bydło i trzoda chlewna”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 7 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) okres izolacji zostaje zakończony, jeśli po wyeliminowaniu zarażonych zwierząt dwa badania serologiczne wszystkich reproduktorów i reprezentatywnej liczby tuczników, wykonane co najmniej w odstępie 21 dni, dały wynik ujemny.

Z tytułu uznania statusu Szwajcarii przepisy decyzji 2008/185/WE (Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19), ostatnio zmienionej decyzją 2009/248/WE (Dz.U. L 73 z 19.3.2009, s. 22), stosuje się odpowiednio.”.

2. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I „Bydło i trzoda chlewna”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Bydło i trzoda chlewna stanowiące przedmiot handlu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Szwajcarią posiadają świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami zamieszczonymi w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG. Wprowadza się następujące zmiany:

— wzór 1 świadectwa: sekcja C zostaje zmieniona, jak następuje:

— w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji tiret zostają uzupełnione w następujący sposób:

»— choroba: zakaźne zapalenie nosa i tchawicy u bydła,

— zgodnie z decyzją Komisji 2004/558/WE, której postanowienia stosuje się odpowiednio;»,

— wzór 2 świadectwa: sekcja C zostaje zmieniona, jak następuje:

— w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji tiret zostają uzupełnione w następujący sposób:

»— choroba: Aujeszkego,

— zgodnie z decyzją Komisji 2008/185/WE, której postanowienia stosuje się odpowiednio;”.

3. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział IV „Drób i jaja wylęgowe”, część B „Szczególne przepisy i procedury wykonawcze” pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wysyłki jaj wylęgowych do Unii Europejskiej organy szwajcarskie zobowiązują się do przestrzegania zasad dotyczących znakowania ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 617/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie norm handlowych w odniesieniu do jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 5).”.

- IV. W dodatku 2 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V „Zwierzęta i produkty akwakultury” otrzymuje brzmienie:

„V. Zwierzęta i produkty akwakultury

A. PRAWODAWSTWO (*)

Unia Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).	1. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916401), w szczególności jego art. 3 i 4 (choroby epizootyczne, których dotyczy rozporządzenie), art. 18a (rejestracja hodowli obejmujących ryby), art. 61 (zobowiązania dzierżawców praw do połowu ryb i organów odpowiedzialnych za monitorowanie połowów), art. 62–76 (ogólne środki zwalczania choroby), art. 275–290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratorium diagnostyczne). 2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE; RS 916.443.10). 3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą zwierząt pochodzących z państw trzecich (OITA; RS 916.443.12).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

1. W celu stosowania niniejszego załącznika uznaje się, że Szwajcaria oficjalnie nie jest dotknięta zakaźną anemią łososia oraz zakażeniami wywoływanymi przez *Marteilia refringens* i *Bonamia ostreae*.
2. Decyzję o zastosowaniu art. 29, 40, 41, 43, 44 i 50 dyrektywy 2006/88/WE podejmuje Wspólny Komitet Weterynaryjny.
3. Warunki dotyczące zdrowia zwierząt do celu wprowadzenia do obrotu ozdobnych zwierząt wodnych, zwierząt akwakultury przeznaczonych do celów hodowlanych, w tym do obszarów umieszczenia, do łowisk typu »wpuść i złów« i do otwartych obiektów, w których utrzymuje się zwierzęta ozdobne, oraz do odnowy populacji, a także zwierząt akwakultury i ich produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi określone zostały w art. 4–9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającego dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiającego wykaz gatunków-wektorów (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 41).
4. Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 58 dyrektywy 2006/88/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK III

W dodatku 5 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V sekcja A „Identyfikacja zwierząt” otrzymuje brzmienie:

„A. Identyfikacja zwierząt**A. PRAWODAWSTWO (*)**

Unia Europejska	Szwajcaria
1. Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31)	1. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE; RS 916.401), w szczególności jego art. 7–20 (rejestracja i identyfikacja).
2. Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).	2. Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczące baz danych dotyczących przemieszczania zwierząt (RS 916.404).

B. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

- a) Zastosowanie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/71/WE podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
- b) Przeprowadzanie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i art. 57 ustawy o epizootiach, a także art. 1 rozporządzenia z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie koordynowania kontroli gospodarstw rolnych (OCI, RS 910.15).

(*) W przypadku braku innych wskazań wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów łącznie ze zmianami wprowadzonymi do nich przed dniem 1 września 2009 r.”.

ZAŁĄCZNIK IV

1. W dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I rubryka „Warunki szczególne” pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odpowiednie organy szwajcarskie mogą dokonać zwolnienia z badania, którego celem jest wykrycie obecności włosieni (*Trichinella*) w tuszach wieprzowych i mięsie świń domowych przeznaczonych na tucze i do uboju w rzeźniach o niewielkich mocach produkcyjnych.

Przepis ten stosuje się do dnia 31 grudnia 2014 r.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia DFE z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącego higieny podczas uboju zwierząt (OHYAb; RS 817.190.1) oraz art. 9 ust. 8 rozporządzenia DFI z dnia 23 listopada 2005 r. o środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108) tusze wieprzowe i mięso świń domowych przeznaczonych na tucze i do uboju, a także przetwory mięsne, produkty mięsne oraz przetworzone produkty mięsne, które od nich pochodzą, posiadają specjalne oznakowanie warunków zdrowotnych zgodnie ze wzorem określonym w ostatnim ustępie załącznika 9 do rozporządzenia DFE z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącego higieny podczas uboju zwierząt (OHYAb; RS 817.190.1). Produkty te nie mogą być przedmiotem handlu z państwami członkowskimi Unii Europejskiej zgodnie z przepisami art. 9 lit. a) rozporządzenia DFI o środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108).”.

2. W dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział I rubryka „Warunki szczególne” pkt 11 otrzymuje brzmienie:

- „11. 1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).
2. Dyrektywa Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 226 z 22.9.1995, s. 1).
3. Rozporządzenie (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 1).
4. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).
5. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).
6. Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16).
7. Dyrektywa 1999/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 24).
8. Decyzja Komisji 1999/217/WE z dnia 23 lutego 1999 r. przyjmująca rejestr substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych sporządzony w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 27.3.1999, s. 1).
9. Decyzja Komisji 2002/840/WE z dnia 23 października 2002 r. przyjmująca wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności (Dz.U. L 287 z 25.10.2002, s. 40).
10. Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1).
11. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).
12. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2007 z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających stosowanie E 128 czerwień 2G jako barwnika żywności (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 8).
13. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7).

14. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
 15. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).
 16. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/32/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 3).
 17. Dyrektywa Komisji 2008/60/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 17).
 18. Dyrektywa Komisji 2008/84/WE z dnia 27 sierpnia 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 253 z 20.9.2008, s. 1).
 19. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11)."
-

ZAŁĄCZNIK V

W dodatku 10 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie rozdział V otrzymuje brzmienie:

- 1) w części 1A skreśla się punkty 3, 6, 7, 8, 9 i 14;
- 2) w części 1A dodaje się punkty w brzmieniu:
 - „31. Dyrektywa Komisji 2008/60/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 17).
 32. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
 33. Dyrektywa Komisji 2008/84/WE z dnia 27 sierpnia 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 253 z 20.9.2008, s. 1).”.

ZAŁĄCZNIK VI

Dodatek 11 do załącznika 11 do Umowy o rolnictwie otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 11

Punkty kontaktowe

1. *Dla Unii Europejskiej:*

Dyrektor
Zdrowie i Dobrostan Zwierząt
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów
Komisja Europejska, 1049 Bruksela, Belgia

2. *Dla Szwajcarii:*

Dyrektor
Office vétérinaire fédéral (Federalny Urząd Weterynaryjny)
CH-3003 Berno

Inny ważny punkt kontaktowy:

Kierownik Działu
Office fédéral de la santé publique (Federalny Urząd ds. Zdrowia Publicznego)
Division sécurité alimentaire (Dział Bezpieczeństwa Żywności)
CH-3003 Berno, Szwajcaria”.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 291/10/COL

z dnia 7 lipca 2010 r.

w sprawie uznania zatwierdzonych stref w Norwegii odnośnie do *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens*

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 109 i protokół 1 do tego porozumienia,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. d) oraz protokół 1 do tego porozumienia,

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4.1.5a rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG, dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób⁽¹⁾, dostosowaną protokołem 1 do Porozumienia EOG, w szczególności art. 53 tego aktu,

a także mając na uwadze, co następuje:

Na mocy decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 225/04/COL z dnia 9 września 2004 r. cała linia brzegowa Norwegii została uznana za zatwierdzoną strefę odnośnie do *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens*.

W dniu 3 czerwca 2009 r. Norwegia poinformowała Urząd Nadzoru EFTA pocztą elektroniczną, że u ostryg żyjących w wodach okręgu Aust-Agder na południu Norwegii wykryto bonamiozę (*Bonamia ostreae*) oraz że w strefie występowania zakażenia utworzono obszar kontroli oraz obszar zagrożony.

W piśmie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (zdarzenie nr 554681) Norwegia poinformowała Urząd Nadzoru EFTA, że nie można wykluczyć obecności *Bonamia ostreae* w ostrygach z wód okręgu Aust-Agder na południu Norwegii i że w związku z tym nie istnieją wystarczające dowody, które mogłyby uzasadnić zniesienie obszaru kontroli i obszaru nadzoru w tej strefie.

Artykuł 53 ust. 3 dyrektywy 2006/88/WE stanowi, że jeżeli dochodzenie epizootyczne potwierdzi znaczne prawdopodobieństwo wystąpienia zakażenia, wówczas status obszaru wolnego od choroby zostaje cofnięty państwu członkowskiemu, strefie lub enklawie zgodnie z procedurą, na podstawie której taki status został przyznany. Po zapoznaniu się z wynikami dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego przez Norwegię oraz wynikami dyskusji pomiędzy Norweskim Państwowym Instytutem Weterynaryjnym i wspólnotowym laboratorium referencyjnym Urząd Nadzoru EFTA uważa, że warunki uzasadniające cofnięcie statusu obszaru wolnego od choroby obszarowi Aust-Agder na południu Norwegii są spełnione.

Uwzględniając powyższe, należy uchylić decyzję nr 225/04/COL.

Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Weterynaryjnego EFTA wspierającego prace Urzędu Nadzoru EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzone strefy odnośnie do *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens* dla Norwegii są wyszczególnione w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14 oraz Suplement EOG nr 32 z 17.6.2010, s. 1. Ta dyrektywa nie została jeszcze opublikowana w języku norweskim.

Artykuł 2

Decyzja nr 225/04/COL traci moc.

Artykuł 5

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 7 lipca 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2010 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Norwegii.

Per SANDERUD
Przewodniczący

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

1. Cała linia brzegowa Norwegii stanowi zatwierdzoną strefę odnośnie do *Marteilia refringens*.
 2. Cała linia brzegowa Norwegii stanowi zatwierdzoną strefę odnośnie do *Bonamia ostreae* z wyjątkiem:
 - okręgu Aust-Agder w południowej Norwegii.
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 846/2009 z dnia 1 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1828/2006 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 250 z dnia 23 września 2009 r.)

1. Strona 1, preambuła, motyw 4 zdanie pierwsze:

zamiast: „(...) niektórych rodzajów działań (...)”,
powinno być: „(...) niektórych rodzajów operacji (...)”.

2. Strona 2, preambuła, motyw 10:

zamiast: „Aby zapewnić skuteczny przepływ informacji dotyczących nieprawidłowości i uniknąć ich nakładania się, (...)”,
powinno być: „Aby zapewnić skuteczny przepływ informacji dotyczących nieprawidłowości i uniknąć nakładania się różnych punktów kontaktowych, (...)”.

3. Strona 4, art. 1 pkt 6 lit. b) – art. 20 ust. 2b zdanie drugie:

zamiast: „(...) można wykorzystać kurs wymiany z miesiąca, w którym wydatki zostały zaksięgowane (...)”,
powinno być: „(...) można wykorzystać kurs wymiany z miesiąca, w którym wydatki zostały zaksięgowane po raz ostatni (...)”.

4. Strona 4, art. 1 pkt 7 lit a) – art. 28 ust. 1 akapit drugi lit. m):

zamiast: „kwota wydatków i kwota wkładu publicznego poświadczona Komisji, zagrożone nieprawidłowościami oraz odpowiadająca kwota wkładu Wspólnoty, obliczone przez zastosowanie stopy współfinansowania osi priorytetowej;”,
powinno być: „kwota wydatków i kwota wkładu publicznego poświadczona Komisji, których dotyczy nieprawidłowość oraz odpowiadająca im kwota zagrożonego wkładu Wspólnoty, obliczone przez zastosowanie stopy współfinansowania osi priorytetowej;”.

5. Strona 14, załącznik IV – załącznik X, formularz „Poświadczenie” przypis 4:

zamiast: „W odniesieniu do kursu wymiany zastosowanie mają przepisy art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1828/2006.”,
powinno być: „W odniesieniu do kursu wymiany zastosowanie mają przepisy art. 20 ust. 2b rozporządzenia (WE) nr 1828/2006.”.

6. Strona 18, załącznik IV – załącznik X, formularz „Poświadczenie” przypis 4:

zamiast: „W odniesieniu do kursu wymiany zastosowanie mają przepisy art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1828/2006.”,
powinno być: „W odniesieniu do kursu wymiany zastosowanie mają przepisy art. 20 ust. 2b rozporządzenia (WE) nr 1828/2006.”.

7. Strona 31, załącznik VII – załącznik XX, szesnasty wiersz tabeli:

zamiast: „Okres objęty wnioskiem”,
powinno być: „Okres odniesienia”.

8. Strona 38, załącznik VII – załącznik XXI, pkt E.1.2, tabela pkt 1:

zamiast: „Okres objęty wnioskiem (lata)”,
powinno być: „Okres odniesienia (lata)”.

9. Strona 39, załącznik VII – załącznik XXI, pkt E.2.2., tabela, wiersz czwarty, kolumna czwarta:

zamiast: „% całkowitych korzyści”,

powinno być: „% całkowitych kosztów”.

10. Strona 43, załącznik VII – załącznik XXI, pkt G.1, zdanie wprowadzające do tabeli:

zamiast: „(...) pisma o zatwierdzeniu. W przypadku pomocy będącej przedmiotem wyłączeń grupowych, należy podać odnośny numer rejestracji, a w przypadku schematu pomocy w trakcie procedury notyfikacji – numer programu pomocowego (...)”,

powinno być: „(...) pisma o zatwierdzeniu, w odniesieniu do pomocy będącej przedmiotem wyłączeń grupowych odnośny numer rejestracji, a w odniesieniu do pomocy w trakcie procedury notyfikacji – numer środka pomocy (...)”.

11. Strona 43, załącznik VII – załącznik XXI, pkt G.1, tabela wiersz trzeci:

zamiast: „(...) programy lub schematy *ad hoc* (...)”,

powinno być: „(...) pomoc *ad hoc* lub programy pomocy (...)”.

12. Strona 43, załącznik VII – załącznik XXI, pkt G.1, tabela wiersz czwarty:

zamiast: „Pomoc państwa, dla której procedura notyfikacji została zawieszona (*ad hoc* lub programy):”,

powinno być: „Pomoc państwa, dla której procedura notyfikacji jest zaległa (pomoc *ad hoc* lub programy pomocy):”.

13. Strona 53, załącznik VII – załącznik XXII, pkt E.1.2, tabela pkt 1:

zamiast: „Okres objęty wnioskiem (lata)”,

powinno być: „Okres odniesienia (lata)”.

14. Strona 53, załącznik VII – załącznik XXII, pkt E.2.2, tabela wiersz czwarty kolumna czwarta:

zamiast: „% całkowitych korzyści”,

powinno być: „% całkowitych kosztów”.

15. Strona 54, załącznik VII – załącznik XXII, pkt E.2.4 lit a), tabela wiersz piąty:

zamiast: „Zahl der indirekt geschaffenen Arbeitsplätze”,

powinno być: „Pośrednio utworzona liczba miejsc pracy”.

16. Strona 58, załącznik VII – załącznik XXII, pkt G. 1, zdanie wprowadzające do tabeli:

zamiast: „(...) pisma o zatwierdzeniu. W przypadku pomocy będącej przedmiotem wyłączeń grupowych, należy podać odnośny numer rejestracji, a w przypadku schematu pomocy w trakcie procedury notyfikacji – numer programu pomocowego (...)”,

powinno być: „(...) pisma o zatwierdzeniu, w odniesieniu do pomocy będącej przedmiotem wyłączeń grupowych odnośny numer rejestracji, a w odniesieniu do pomocy w trakcie procedury notyfikacji – numer środka pomocy (...)”.

17. Strona 58, załącznik VII – załącznik XXII, pkt G.1, tabela wiersz trzeci:

zamiast: „(...) programy lub schematy *ad hoc* (...)”,

powinno być: „(...) pomoc *ad hoc* lub programy pomocy (...)”.

18. Strona 58, załącznik VII – załącznik XXII, pkt G.1, tabela wiersz czwarty:

zamiast: „Pomoc państwa, dla której procedura notyfikacji została zawieszona (*ad hoc* lub programy):”,

powinno być: „Pomoc państwa, dla której procedura notyfikacji jest zaległa (pomoc *ad hoc* lub programy pomocy):”.

Sprostowanie do zalecenia Komisji z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (2009/396/WE)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 124 z dnia 20 maja 2009 r.)

Strona 71, pkt 12:

zamiast: „W wyjątkowych sytuacjach i jeżeli krajowy organ regulacyjny, zwłaszcza ze względu na ograniczone środki, nie może terminowo przygotować zalecanego modelu kalkulacji kosztów oraz nie jest w stanie wykazać, że metoda inna niż model bottom-up LRIC oparty na bieżących kosztach prowadzi do wyników zgodnych z niniejszym zaleceniem i analogicznych do wyników uzyskiwanych na rynku konkurencyjnym, wówczas organ ten może uznać ustalanie tymczasowych cen na podstawie alternatywnego podejścia do dnia 1 lipca 2014 r. (...)”,

powinno być: „W wyjątkowych sytuacjach i jeżeli krajowy organ regulacyjny, zwłaszcza ze względu na ograniczone środki, nie może terminowo przygotować zalecanego modelu kalkulacji kosztów oraz jest w stanie wykazać, że metoda inna niż model bottom-up LRIC oparty na bieżących kosztach prowadzi do wyników zgodnych z niniejszym zaleceniem i analogicznych do wyników uzyskiwanych na rynku konkurencyjnym, wówczas organ ten może uznać ustalanie tymczasowych cen na podstawie alternatywnego podejścia do dnia 1 lipca 2014 r. (...)”.

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 291/10/COL z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie uznania zatwierdzonych stref w Norwegii odnośnie do *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens* 60

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 846/2009 z dnia 1 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1828/2006 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz.U. L 250 z 23.9.2009) 62
- ★ Sprostowanie do zalecenia Komisji z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (2009/396/WE) (Dz.U. L 124 z 20.5.2009) ... 64

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL